30

உ

ஸ்ரீ

நடராஜ தத்துவம்.

இஃது

பிரம்மஸ்ரீ, ந. சுப்பிரமணிய அய்யரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

கு. கதிர்வேலு முதலியா ரவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

(Copy Right Registered.)

விலை அணா எட்டு.] [0—8—0.

19 MAR 1975

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ நடராஜ தத்துவம்.

இது

சென்னை, திருவேட்டீச்வரன்பேட்டை

ஸ்ரீ நடராஜ குஞ்சிதபாத பக்தஜன சபையைச் சார்ந்த

பிரம்மஸ்ரீ. ம. க. சுப்பராய குருக்கள் அவர்கள்

ஸ்ரீமத். சி. ஆதிகேசவுலு நாயுடு அவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

ஷை பேட்டை கார்ப்பொரேஷன் மாடல் ஸ்கூல்

ஹெட்மாஸ்டரும், செய்யாறு தாலூக்கா பொதியர் பாளையம்

ஸமரஸ ஸன்மார்க்க சங்கத்தின்

அக்கிராஸனருமாகிய

பிரம்மஸ்ரீ ந. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு.

ஷை சபையின் டைரக்டர்களுள் ஒருவரான

ஸ்ரீமத். கு. கதிர்வேலு முதலியார் அவர்களால்

தமது

நோபில் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

விலை அணா எட்டு.] [தபால் செலவு வேறு.

(Copy Right Registered.)

PRINTED AT THE
NOBLE PRESS, TRIPLICANE
MADRAS, S. E.

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

கற்றமூ தறிஞர் கவின்மல ரடிகளை
முற்றவப் பயனால் முறைமையின் வணங்குவாம்.

அருமணிக் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்தின்கண் தற்காலம் அநேகமாகிய அவைதிக சமயங்கள் வெளிக் கிளம்பியதால் அநாதியாயுள்ள வைதிக சைவ சமயமானது தாழ்ந்து அதன் மகிமை பெரும்பான்மையராய ஜீவர்களுக்கு நன்கு விளங்காம லிருப்பது மிகப்பிரசித்தமேயாம்; இங்ஙனம் இவ்வைதிக சைவம் தாழ்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் அதனைப் பற்றி யாவ ரும் எளிதில் உணர் தற்குரிய நூல்களினின்மையேயாம். வேதம், ஆகமங்கள், உபநிஷத்துக்கள், பிரம்மஸூத்திரம் சிவஞானபோதம் முதலிய பலநூல்கள் வைதிக சிவாத்வை தப் பிரதிபா தங்களாயிருப்பினும், அவை சாஸ்திர வுணர்ச்சி யுள்ளார்க்கேயன்றி மற்றவர்க்குச் சிறிதும் பயன் படுவன வன்றாம்.

ஆதலின் வைதிக சிவாத்வைதத்தைப் பற்றி யாவரும் எளிதில் உணர்தற்குரிய நூல்கள் பல, இக்காலத்தில் வெளி வருவது அத்தியாவசியமாமென எனது நண்பர்களுள் பலர் என்னிடம் கூறியதுண்டு. அவர்களுள் சென்னை, திருவேட் டீச்வரன்பேட்டை ஸ்ரீநடராஜ குஞ்சிதபாத பக்தஜன சபை யைச் சார்ந்த பிரம்மஸ்ரீ ம. க. சுப்பராய குருக்கள் ஒருவ ராவர்.

இவருமை விருப்பத்திற்கிணங்க ஸ்ரீ நடராஜ தத்துவ மென்னுமிச்சிறு நூலைச் சிற்றறிவுடைய யான் இயற்றத் துணிந்தனன். இந்நூலிலுள்ள விஷயங்கள் நம்மனோராகிய சைவர்களுக்கு அத்தியாவசியமாமென இதனை யூன்றிப் படிப்பவர்க்கு நன்கு விளங்கும்.

இந்நூலின் கண் எனது பிரமாதாதி தோஷங்களாற் பிழைகள் நேரிட்டிருத்தல்கூடும். அவற்றை வித்துவ சிரோமணிகள் அன்பு கூர்ந்து தெரிவிப்பாராயின் அவற்றைத் திருத்தி மறுபதிப்பை வெளியிடுவதுடன் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வந்தனமுமளிக்கப்படும்.

இந் நூலியற்றுதற்குக் காரண பூதராயிருந்த ஷை பிரம்மஸ்ரீ ம. க. சுப்பராய குருக்களுக்கும் ஷை ஸ்ரீ நடராஜ குஞ்சித பாத பக்த ஜன சபையார்க்கும் எனது மனமார்ந்த வந்தனங்களை யளிக்கின்றேன்.

இந்நூலை ஷை சபையாரின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி இலவசமாய் அச்சிட்டுத் தந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ கு. கதிர்வேலு முதலியாரவர்களுக்குத் தேகாரோக்கியமும் ஸகல ஐச்வரிய முமுண்டாமாறு எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் அருள் புரிவாராக.

இந்நூல் முட்டின்றி யினிது முடித்து வைத்தது போலவே யான் இனித்தொடங்கும் நூல்களையும் இனிது முடித்துவைக்க ஸ்ரீ பரமேச்வரன்றன் பதாம்புயங்களைச் சந்ததம் பணிகின்றேன்.

பிழையுளதாயின் உலகம் பொறுக்க.

சிவம்.

திருவேட்டீச்சுவரன்பேட்டை
24—1—23

இங்ஙனம்:
ந. சுப்பிரமணிய அய்யர்.

உ

பண்டிதர்களின்
அபிப்பிராயம்.

நம்மனோர் ஸர்வ துக்க நிவிர்த்தி—பரமாநந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தை யடைதற்கு முறையே சாதனமாயிருப்பன கர்மம், பக்தி, ஞான மென்பனவாம்; அவற்றுள், பக்தி கர்மத்தை நிஷ்காமியமாகச் செய்தற்கும், ஞானத்தைச் சித்த சுத்தி வாயிலாக வெளிதி லுண்டாக்குவதற்குஞ் சாதனமா யிருப்பதாம். அது, பொருள் அறத்தையும் இன்பத்தையு முண்டாக்குவதற்குச் சாதனமா யிருத்தல் போலவாம். பக்தியோ, குருபக்தி, ஈச்வரபக்தி யெனச் சிறப்புவகையா லிருவகையா யிருப்பதாம்.

அவற்றுள், ஈச்வரபக்தி குருபக்தியை மேன்மேலும் பெருகச் செய்வதற்கும், அவரை (குருவை) ஈச்வர ஸ்வரூபமாகப் பாவிப்பதற்கும் தக்க சாதனமா யிருத்தலின், நம்மனோர்க்கு மிக முக்கிய சாதனமா யிருப்பது ஈச்வர பக்தியேயாம்.

ஈச்வர பக்தியோ, அவர் கொண்டருளிய பல அவதார விசேஷங்களால் பலவகைத்தாம். ஈச்வரனது அவதார விசேஷங்களுள், ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி அவதாரம் என்ஞான்றும் பரம சாந்தஸ்வரூபமாகவே யிருப்பதாதலின், அம் மூர்த்தியின் பக்தி, ஈச்வரபக்தியுள் மிகச் சிறந்ததாம்.

ஸ்ரீ நடராஜ பக்தி யல்லது தியானம் நம்மனோர்க்கு மிகச் சிறந்ததா மென்பதை விளக்குதற் பொருட்டன்றே

சாந்தோக்கிய உபநிடத முதலியன அதனை வியந்து கூறு கின்றன.

ஈச்வர தியானங்களுள் மிகச் சிறந்ததாயுள்ள ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தித் தியானத்தை, நம்மனோர் தேசிக மூர்த்தியின் வாயிலாகக் கேட்டுணர்ந்து செய்வாராயின், அவர்க்குச் சமையலுக்குத் தீப் போல மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனமாயுள்ள தத்துவஞானம் எளிதிலுண்டாகுமென்பதை நன்கு விளக்குதற்பொருட்டு சென்னை—திருவேட்டீச்வரன் பேட்டையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ நடராஜ குஞ்சித பாத பக்தஜன சபையைச் சார்ந்த பிரம்மஸ்ரீ ம-க-சுப்பராய குருக்களின்வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, சென்னை—திருவேட்டீச்வரன் பேட்டை, வல்லப அக்கிரஹாரம், கார்ப்பொரேஷன் மாடல் ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டரும், என தாப்தருமாகிய பிரம்மஸ்ரீ ந-சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள், ஞான சாஸ்திரம் பலவற்றைப் பல்லாருகத் தக்கார் வாயிலாக ஆராய்ச்சி செய்ததன் பலனுக ஸ்ரீ நடராஜ தத்துவ மென்னும் இந்நூலை இயற்றினர்.

இதில் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் ஸ்வரூபம், அம்மூர்த்தியைத் தியானஞ் செய்தற்குரிய சாதனங்கள், விபூதி,—உருத்திராக்ஷம்,—பஞ்சாக்ஷரங்களின் ஸ்வரூபம் தத்துவம் முதலியன தக்க பிரமாணங்களுடன் செவ்விய வசன நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலைச் சற்குரு உபதேசமாகப் பாவித்துப் படித்து இது கூறுகின்றபடி ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியைத் தியானஞ் செய்து வருகின்றவர், புருஷார்த்தங்களுள் மிகச் சிறந்ததாயுள்ள ஸர்வ துக்க நிவிர்த்தி—பரமாநந்தப் பிராப்தி வடிவ கைவல்லிய நிலையை யெளிதில் அடைவரென்பது எனது அபிப்பிராயமாம்.

ஸ்ரீநடராஜ மூர்த்தியின் ஸ்வரூப முதலியவற்றை நன்கு விளக்கிக் கூறுமிந்நூலை நம்மனோர் தமது பெருந்தனமாகப் பாவித்தேற்று அதன் பயனையடைய வேண்டுமென்பதும் எனது பிரார்த்தனையாம்.

இங்ஙனம்:

10—1—1923. } கோ. வடிவேலு செட்டியார், தமிழ்ப் பண்டிதர், ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல், சென்னை.

உழுவலன்புடையீர்!

நீவிர் அன்புகூர்ந் தனுப்பிய ஸ்ரீநடராஜ தத்துவம் என்னுஞ் சிறந்த நூலை முழுவதும் படித்துப் பார்த்தேன். நூல்சிறிதெனினும் அதில் "சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல்" என்னும் அழகு அமைந்திருக்கிறது. நம்மனோர் புறச் சமய வலையிற் சிக்கி, ஈசுவர நம்பிக்கையற்று, மனம்போனவாறு செல்லத் தொடங்கிய இக்காலத்தில் வெளிவந்த இந்நூல் எல்லோருக்கும் மிக்கபயன் தருமென்பதில் சற்றும் ஐயமின்றாம்.

இதிலுள்ள விபூதி மகிமை, உருத்திராக்ஷ மகிமை, பஞ்சாக்ஷர மகிமை சாலப் பொருத்தமான விஷயமாம். இவற்றை விளக்கி ஒரு சிறு நூல் செய்ய வேண்டுமென்று நானே சில சமயம் நினைத்ததுண்டு. சிவபெருமான் திருவருளால் இது வெளிவந்தது உலகம் செய்த புண்ணியமேயாம்.

இங்ஙனம், அன்பன்

வாகவி,

குமாரபுரம், சென்னை, 11—1—1923. } திரு - அ. சுப்பிரமண்யபாரதி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

செய்யாறு தாலுக்கா, புன்னை புதுப்பாளையம்
எனவழங்கும் பொதியர் பாளையம்,
ஸமரஸ ஸன்மார்க்க சங்கக் காரியதரிசியும்
தருமதிராவிட கலாசாலையின் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

ஸ்ரீமத். பு. ப. மாசிலாமணி முதலியார்.

இயற்றியது.

அறுசீர் விருத்தம்.

உலகுயி ரெலாமுய்ய வுறுநெறியீ தெனவறிஞ
ருரைப்ப வோர்ந்தே
யிலகுசித் தாந்தத்தி னிருஞ்சார மாகவொளிர்ந்
தின்ப மாகு
நலங்கொள்ஞா னகாய நடராஜ தத்வமென
நாமஞ் சூட்டி
யலகிலொரு நூறமிழி லருளினு னென்னி
லறையக் கேணமோ. (1)

ஆசார்ய சங்கரனு ரருளியம நீஷாபஞ்
சகத்தை யன்பால்
லேசாக வநுசந்தித் தின்பமுறத் தமிழார்பா
விரக்கம் பூண்டு
பேசாத வநுபூதி பிறங்கிடுமந் நூலைமொழி
பெயர்த்துத் தந்தோன்
தேசாரும் வேற்குமரன் சீர்பாத பத்திசெறி
சித்த முள்ளோன். (2)

சென்னைதிரு வேட்டிநகர் சேர்கார்ப்பொ
ரேஷனது பாட சாலை
தன்னிலொரு தலைமையினைப் பூண்டரிய ஞானநூல்
சாலக்கற்றோன்
புன்னைபுதுப் பாளையத்திற் பொருந்துசம ரசச்சங்கப்
பொறுப்பும் பூண்டோன்
தன்னியன்சுப் பிரமணிய ஐயனெனு மபிதானந்
தரித்தோன் மாதோ. (3)

இந்நூலிற் பிரமாணமாக வெடுத்தாண்ட

நூல்கள்.

ஜாபாலோபநிஷத்து	திருவாதவூரடிகள் புராணம்
தைத்திரீய உபநிஷத்து	* திருக்கடம்பநாத புராணம்
காமிகாகமம்	உபதேசகாண்டம்
போதாயன கல்பஸூத்திரம்	பிரமோத்தரகாண்டம்
வாதுளாகமம்	திருக்குறள்
ஸகலாகம ஸாரஸங்கிரகம்	சூதசங்கிதை
சித்தாந்தஸாராவளி	சிவதருமோத்தரம்
தேவாரம்	சைவசமயநெறி
திருவாசகம்	திருமந்திரம்
சிவஞானபோதம்	பஞ்சாக்ஷர ரகசியம்
சிவஞானசித்தியார்	சௌந்தரியலகரி
உண்மை விளக்கம்	ஸ்வாநுபூதி ரஸாயனம்
திருவருட்பயன்	ஸ்வாநுபூதி ரஸமஞ்சரி
சிவப்பிரகாசம்	நிஜாநந்த விலாஸம்
கோயிற் புராணம்	தாயுமானவர்

---

* இப்புராணம் திருமாகறலுக்கடுத்த திருக்கடம்பர் கோயில் ஸ்தலத்தினதாம். இந்நூல் திருவாவடுதுறை யாதீனம் ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ. ஈசான தேசிக ஸ்வாமிகளா லியற்றப்பட்டது. இஃ திதுகாறும் அச்சிடப்படவில்லை. இதற்கோருரை யிந்நூலாசிரிய ரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்புராணம் கூடிய சீக்கிரத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியாகும்.

விஷய ஸூசிகை.

உருத்திராக்ஷ மகிமை (33—41).

பஞ்சாக்ஷர ரகஸியம் (42—49).

ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி அபிஷேக பூஜா உற்சவவிதி (50—59).

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	9	தொண்ட	தொண்டை
6	14	உயிா	உயிர்
,,	19	என்ஞு	என்னு
7	28	சாதானம்	சாதனம்
12	13	யும்,	யும் உடைத்தாய்த்
,,	,,	சாப்பத்	சர்ப்பத்
14	18	தொழுலும்	தொழிலும்
,,	20	யிளாக்கு	யிசைக்கு
19	20	சூ ஃ ா	சூ ஃ ூா
23	10	வெண்ணீராரமே,	வெண்ணீறாரமே
26	2	உல்லது	அல்லது
26	7	தெனிவான	தெளிவான
27	11	தனகஞ்	தகனஞ்
,,		உணற்	உணர்தற்
29	21	ஸொஹம்	ஸோஹம்
42	10	யடி	படி
42	5	நானகி	நான்கி
43	17	கத்தம்	கந்தம்
45	18	பஞ்சரக்கம்	பஞ்சாக்காம்
63	5	மனமறிமாத	மன்மறியாத

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ நடராஜ தத்துவம்.

காப்பு.

வல்லபை விநாயகர் துதி.

சிற்சொரூ பத்திரு வேட்டிசேர் கூத்தர்தம்
பொற்பிலாத் தத்துவம் புகலுத்ற் காகுவ
அற்புதஞ் சேர்திரு வருடரும் வல்லபைச்
சிற்பரக் களிறுதன் திருவடி மலர்களே.

ஷண்முகன் றுதி.

தண்மதி சடைக்கூத்தர் தத்துவ மியற்றப்
பண்முக மறைச்சிரமும் பகருதற் கரிதாந்
தண்முக சொரூபருறை சண்பக வனம்வாழ்
சண்முக சிவன்றனடி சந்ததம் நினைப்பாம்.

பாயிரம்.

திருவதிகை வீரட்டானம்-காப்புத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெண்ணீர் புனற்கெடில வீரட்டமுஞ்
சீக்காவிவல்லந் திருவேட்டியும்

உண்ணீரோ ரேடகமு மூறலம்ப
ருறையூர் நறையூரரணநல்லூர்
விண்ணூர் விடையான் விளமர்
வெண்ணிமீயச்சூர்வீழி மிழலைமிக்க
கண்ணார் நுதலார் கரபுரமுங்
கபாலியாரவர்தங் காப்புக்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேட்டீச்சுவரர் துதி.

திங்கள் தவழும் பெருவெள்ளச் செய்யசடையு மழுமானும்
பொங்கு மரவப் பேரணியும் புலியினதளுங் கரியுரியும்
துங்கநீற்றுப் புண்டரமுந் துலங்கு தலைமாலையு மணியு
மெங்கள் திருவேட்டீச்சுரம்வாழ் இறையை வணங்கி வாழ்த்
[துவமே. (1)

சண்பகவல்லி துதி.

நண்புகொண் மகர்க்கெலா நலங்க ளீண்டருள்
பண்புடை யன்னையாய்ப் பாரில் வேட்டிவாழ்
தண்புனன் மதிச்சடைத் தாணு பக்கல்சேர்
சண்பக வல்லியின் தாளைப் போற்றுவாம். (2)

நடனசபேசர்துதி.

"இதந்தரு மடந்தையொ டியைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்படுல கங்களில் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு துந்துபி வளங்கெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம். (3)

(இதுவுமது.)

உறுதியாகிய சூக்குமந் தூலமென் றுரைக்குங்
குறைவின் மூலமந் திரத்தையே திருவுருக் கொண்டு

மறுவிலா மணிமன்று நின் றிருவர்வாழ்த் தெடுப்பப்
பிறவி நோய்கெட நடம்புரி பிரானடி பணிவாம். (4)

சிவகாமி யம்மைதுதி.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலாள்
நாடக னனந்த சுகநன்கு புனை பங்கினுள்
எடக மணம்பொருவ வெங்கணு மியைந்துளாள்
பாடக மிலங்கு சிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம். (5)

(இதுவுமது.)

வளைத்த தெண்டிரை யுடுத்தபா ரிடத்தருண் மகற்கா
யளித்த தாய்முனம் புரிதொழின் மீட்டுமாற் றுதல்போற்
றளித்தவா ருயிர் பொருட்டரு ணடந்தனிக் காணூஉத்
திளைத்தெக் காலமுங் கண்டரு டேவிதா டொழுவாம். (6)

திருச்சிற்றம்பலத் துதி.

தற்பதமாய்ப் பரபதமாய்த் தாவிலனு பூதியதா
யற்புதமா யாரமுதா யாநந்த நிலயவொளிப்
பொற்பினதாய்ப் பிரிவிலதாய்ப் பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மம்பரமாந் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி." (7)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

ஸ்ரீநடராஜ தத்துவம்.

புலவர்புகழும் புண்ணிய பூமியாகிய பரதகண்டத்தின் தென்பாரி சத்தில் மன்னுயிரைத்தன் னுயிர்போற் கருதிச்செங்கோல்செலுத்தி வந்த தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தியால் ஆளப்பட்டு வந்ததும்,

"செழுநல் வித்திடல் படைப்பதாய் வளர்ப்பதே திதியாய்
வழுவிடா தறுத் துயர்த்துவ தழிப்பொடு மறைப்பாய்க்
குழுவி னல்குதல் அருளெனக் கூத்தனோந் தொழில்சேர்
உழவ ரான்மிக வுயர்வது தொண்டைநன் னாடு.
பிறக்கு நானிலத் துயிர்க் கெலாம் பேரருட்டாயாய்ச்
சிறக்கு மெம்பெரு மாட்டியுந் திருக்கயி லையைவிட்
டறத்தின் மேம்படு மெட்டுநா லறஞ்செயற் கிடமாய்த்
துறக்க நாட்டினுஞ் சிறந்தது தொண்ட நன்னாடு.
பொன்மை நீடு நற்றுகளலாற் பிறிதுகள் பொருந்தாத்
தன்மை நீடுநல் லறம்பயில் குடிபல தழைத்து
நன்மை நீடுபொன் மாளிகை நகர்பல வுடைத்தாய்த்
தொன்மை நீடிய வளத்தது தொண்டை நன்னாடு."

என்று ஆன்றோரால் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டது மான தொண்டை நன்னாட்டிற் சிறந்து விளங்குந் திருஒற்றியூர், திருமைலாப்பூர் என்னுந்திவ்ய க்ஷேத்திரங்க ளிரண்டிற்கும் இடையிற் பிரகாசித்து, ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி சிவபெருமானை வழிபட்டுத் திருமணவாழ்வெய்திய காரணத்தினால் "திருவேட்டிநகர்" "திருவேட்டீச்சுரம்" "சண்பகவனம்" என்று பிரசித்தியடைந்து, சைவ—சமயாசார்ய சுவாமிகளுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமத் அப்பர் சுவாமிகள், திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவதிகை வீரட்டானம்—காப்புத் திருத்தாண்டகத்தில் வைப்பு ஸ்தலமாயருளிச் செய்திருக்கும் மஹிமாதிசயம் பெற்றுள்ள திருவேட்டியம் பதியில் அடியார்க் கருள்புரியத் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் நம்மனோர் நன்னெறி கண்டுய்யுமாறு கொண்டருளிய * சைவத் திருமூர்த்தமிருபத்தைந்தனுள் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தம்மிகச் சிறந்ததாம்.

---

* சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாரூடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிக்ஷாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரியர்த்தர் அர்த்தநாரீசுரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்ரப்பிரதர், சகமுகாநுக்கிரகர், ஸோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாஸீனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவரென்பன சைவத் திருமூர்த்தங்களாம்.

நடராஜ சேவையின் சிறப்பு.

இந்நடராஜமூர்த்தி பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் முதலிய மகாத்மாக்கள் பரமாநந்த மயமாய் விளங்கும்படி பூலோகத்தின் கண் ஆநந்த நடனஞ் செய்தருளுகின்றாராதலின் அம்மூர்த்தியினது பாதசேவையே நாம் பரமானந்த மடைவதற்குத் தக்கவேதுவாம். இதுபற்றியன்றோ சான்றோர், "காதரமார் தருமனமே நிலைகலங்கே லினிமன்றி, லாதரமா துடனாடு மண்டனடங் கண்டனையால்" என்று கூறியிருக்கின்றனர்?

காரண வியாபாரமுடைய ஒவ்வொரு பிராணியும் துக்க நீக்கத்தினையும் சுகப்பேற்றினையும் விரும்புவ தியல்பாயிருத்தலின், மெய், வாய், கண், மூக்குச் செவியென்னும் ஐம்புல வுணர்வோடு மனவுணர்வையும் உடைய மக்கள் துக்கநீக்கத்தினையும், சுகப்பேற்றினையும் விரும்பாதிரா ரென்பது நமதனுபவத்தினால் விளங்குதலின், துக்க நீக்கத்தினையும் சுகப்பேற்றினையும் கருதி ஸ்ரீநடராஜ மூர்த்தியினது திருவடிகளைத் தஞ்சமாக வடைந்து அன்புமிக்குச் சேவித்தலே நமது முக்கியக் கடமையாம்.

பெருந்துன்ப முற்ற ஒருவன் தன் துன்பத்தை யொழித்து இன்பத்தை யடையப் பேராற்றலும் பெருங் கருணையு முடைய ஒருவனை ஆதாரமாக வடைந்து அவனது திருவடியில் விழுந்து பிரார்த்திப்பது போலப், பிறப்பென்னும் பெருந்துன்பமுடைய நாம் அத்துன்பத்தினை யொழித்து முத்தியென்னு மின்பத்தினையடையுமாறு முடிவிலாற்றலும் பேரருளுமுடைய ஸ்ரீநடராஜ மூர்த்தியைத் தஞ்சமாக வடைந்து அம்மூர்த்தியின் இன்பமணங்கமழும் பொற்பாத கமலங்களில் விழுந்து பிரார்த்தித்தல் வேண்டும். இதுவே நமக்கு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதியான துணையாகும்.

பாதசேவையே பரமானந்தம் பெறுதற்குத் தக்க சாதனமாயிருப்பது பற்றியன்றோ தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் "கற்றதனா லாயபய னென்கொல் வாலறிவ, னற்றாடொழாஅ ரெனின்" "மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார், நிலமிசை நீடு

வாழ்வார்'' "வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்கி யாண்டு மிடும்பையில'' "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா,ரிறை வனடி சேரா தவர்'' என்று - திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

ஸ்ரீ நடராஜ கோலத்தின் ரகசியம்.

திவேட்டீச்சுரமாகிய சிதம்பரத்தின்கண், (அதாவது திரு - முத்தித்திரு; அதாவது ஞானம் அல்லது வித்தை; வேட்ட-ஐக்கியப் பட்ட; ஈச்சுரம் - பரம்பொருளுக் குறைவிடம் அதாவது தஹரா காசம் அல்லது சிதாகாசத்தின்கண்) கண்ணுதற்பெருமான் நடராஜ கோலமாக விருந்தாடுவது "அப்பெருமான் அசைந்தாலன்றி அணு வும் அசையாது; அப்பெருமான் ஆட்ட உயிருள்ள பொருள் உயி ரில்லாத பொருளென்னு மிரண்டுமாடுகின்றன'' என்பதை விளக்கு வதாம். இதுபற்றிதான் பெரியார் "ஆட்டுவித்தா லாரொருவராடா தாரே'' என்று திருவாய் மலந்தருளினர். இந்த நடராஜ கோலம் "உயிகட்கு இயல்பாக ஒரு சுதந்தரமுமில்லே. சிவத்தின் சன்னி தான விசேஷத்தால் அவை சுதந்தர முடையனபோற் காணப்படு கின்றன''வென்னுமி ரகசியார்த்தத்தைக் குறிப்பித்து நிற்பதாம்.

பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள்.

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பூத பஞ்ச லிங்கஸ்தலங்களில் சிதம்பரம் ஆகாயலிங்க ஸ்தலமாயிருத்தலால் அதன்கண்ணெழுந் தருளி யானந்தத் தாண்டவஞ் செய்யும் எம் பெருமானது திருக்கைக்குறி ஆகாயம் போல ஒன்றோடும் பற்றாது "என்னையார் அடைகின்றார்களோ அவர்களை யான் எனதென் னும் இருவகைப் பற்றினின்றும் நீக்கிப் பரமாநந்தமாய் விளங் கும்படி செய்கின்றேன்'' என்று அறிவிப்பது போலவாம். இது பற்றித் தான் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் "கைந்நின்ற வாடல்கண் டாற் பின்னைக்கண் கொண்டு காண்பதென்னே'' என்று திருவாய் மலர்ந்தனர்.

காஞ்சீபுரத்தில் பிருதிவி லிங்கமும், திருவானைக்காவில் அப்பு லிங்கமும், திருவண்ணமலையில் தேயுலிங்கமும்,சீகாளத்தியில் வாயு

லிங்கமும், சிதம்பரத்தில் ஆகாயலிங்கமு மிருத்தலால் சிதம்பரநடன மூர்த்தி உண்மையாகத் தமக்கெனக் குறிக்கப்பட்ட ஒருருவு மில்லாதவ ரென்பதும் அன்பர்கள் விரும்பியவாறு பல்வேறு உருவங்களைக் கொள்ளுபவ ரென்பதும் அறியத்தக்கனவாம். அங்ஙனமறிந்தவர்க்கே சித்தசாந்தி சிதம்பரமாத் தானேதிகழும் அனுபவமுண்டாம்.

பஞ்ச நடனசபைகள்.

இந்நடராஜப்பிரான் நடனஞ் செய்யும் ஸ்தலங்கள் சிறப்பாக வைந்தாம். அவை திருவாலங்காடு, சிதம்பரம், மதுரை, திருநெல்வேலி, திருக்குற்றால மென்பனவாம். இவற்றுள் நடனசபைகள் முறையே இரத்தினசபை, பொற்சபை இரசித (வெள்ளி) சபை, தாமிர(செம்பு)சபை, சித்திரசபை யென்பனவாம். இவ்வைந்து சபையிலும் அன்புடன்சென்று அருள்நடங் கண்டு இன்புருவானவரே இனிப்பிறவா நிலையை யடைவரென்க.

நடராஜர்வடிவமே பஞ்சாக்ஷரமேனல்.

அன்பரெல்லாம் என்புருகிப் பரவசமாகும் வண்ணம் ஸ்ரீசந்திரசேகரன் சூக்கும பஞ்சாக்ஷர மென்றும், ஒருதலை மாணிக்கமென்றும் சொல்லப்படும் "சிவாயநம" என்னுந் திருவஞ்செழுத்தின் திருவுருக்கொண்டு உயிர்க்கு நேர்ந்துள்ள பிறவிப் பிணியென்னும் அபாயமற ஆநந்த நிருத்தஞ்செய்தலை அறிந்தவர்க்கன்றோ அநாதியாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ள பிறப்பிளமை மூப்புப் பிணியோடாஞ் சாக்காடு ஒழியும். இதுபற்றியன்றோ ஔவைப்பிராட்டியார் "சிவாயநமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க் கபாயமொருநாளு மில்லை" யென்றருளிச் செய்தனர்,

மனம், வாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணமும் மாறுபாடின்றி யொருமைப்பாடு பெற்றவிடத்துத்தான் சிவாநந்த நிலையுண்டாவதாயிருத்தலின், அதற்குரியசாதானம் மேற்கூறியவாறு பஞ்சாக்ஷர வடிவமாய் மலைமகள்காண மகிழ் வுடனாடும் ஸ்ரீநடராஜ வடிவமேயாம். வாக்கால் பஞ்சாக்ஷர ஜபமும், மனத்தால் பஞ்சாக்ஷரதியா

ணமும், செய்யுமிடத்துக் கண்ணுற் காணும் பஞ்சாக்ஷரம் ஸ்ரீ நடராஜ விக்கிரகமன்றி வேறொன்று இன்மையின் அம்மூர்த்தியைத் தரிசித்தல் அத்தியாவசியமாம்.

நடராஜமூர்த்தியே பஞ்சாக்ஷரவடிவ மேன்பது.

அந்நடராஜப்பெருமான், திருவடி 'ந'காரமாகவும், திருவுந்தி 'ம'காரமாகவும், திருத்தோள் 'சி'காரமாகவும், திருமுகம் 'வ'காரமாகவும், திருமுடி 'ய'காரமாகவும், கொண்டு ஹிருதய குகையாகிய தகராகாச மென்னும் சிதம்பரத்தின்கண் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தலைச் சற்குரு மூலமாய்ச் சந்தேகவிபரீதங்களற வறிந்து அந்நடனத்தின் உண்மையை யாய்ந்து அறிபவர்க்கே இனிப் பிறவா நிலையுண்டாம்.

ஆகாயமானது பூதாகாயமென்றும், மனகாயமென்றும், சிதாகாயமென்றும் மூன்றுவகைப்படும். இம் மூன்றுகாயங்களிலும் சச்சிதாநந்தப் பரம்பொருள் நடித்து ஜீவர்களுக்கு இம்மை, மறுமை வீடென்னு மூன்றையும் அருளிச் செய்கின்றார் என்பது வேதாகமங்களின் சித்தாந்தமாம்.

1. பூதாகாய நடன சேவையாவது ஆங்காங்குள்ள சிவதலங்கள் பலவற்றுள்ளுஞ் சென்று குறிப்பிட்ட நாட்களில் ஆகம விதிப்படி ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானது திருக்கூத்தைத் தரிசித்தலேயாம்.

2. மனகாய நடன சேவையாவது பஞ்சாக்ஷர வடிவமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியை மனத்தால் நன்கு தியானித்தலேயாம். இது ஒருமுகப்பட்ட மனத்துக்கே சாத்தியமாம். இப்பஞ்சாக்கரமே சகளம், சகளநிஷ்களம், நிஷ்களம் ஆகியமுவ்வகை மூர்த்தங்களுக்குந் திருமேனியாம். இதன் விளக்கம் பின்னர் பஞ்சாக்ஷர மகிமையில் நன்கு கூறப்படும்.

3. சிதாகாய நடனசேவையாவது "பஞ்சாக்ஷரத்தின் லக்ஷியார்த்தமாகிய சிவமே நான்" என்று ஸோஹம் பாவனை செய்வதாம்; இதுவே சிவயோகமெனப்படும். பூதாகாய நடனசேவையால் இம்மைப்பயனும், மனகாய நடன சேவையால் மறுமைப்பயனும்,

சிதாகாய நடனசேவையால் வீடும் சித்திக்கின்றன. ஆதலின், இம் மூன்று சேவையும் அவ்வவ்வதிகாரிகளுக்குத் தக்கவண்ணம், அது வது அவரவர்க்கு அத்தியாவசியமாம்.

ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் வடிவம்.

"திருவடிநிலையும் வீசுஞ் செய்யகா லுஞ்சிலம்பு
முருவளரொளியும் வாய்ந்த வூருவுமுடுத்த தோலு
மரைதருபுரிவுங் கச்சி னணிகளு மழகாருந்தி
மருவியவுதரபந்தக் கோப்புநூல் வாய்ப்பு மார்பும்.

வீசிய செய்யகையும் விடதாக் கரங்கவித்த
தேசும் வண்டுடியுமங்கிச் செறிவுமுன் திரண்டதோளுங்
காசைகொண் மிடறுங்தோடார் காதும்வெண் குழையுங்காண
மாசிலா மணிவாய்விட்டு வழங்கிடா நகைமயக்கும்.

ஓங்கிய கமலச்செவ்வி யொளிமுக மலருங்கண்கள்
பூங்குழ லுமையைநோக்கும் புரணமும் புருவப்பொற்பும்
பாங்கமர் நுதலும்பின்றூழ் படர்சடைப் பரப்பும்பாம்பு
நீங்கருந் தாருநீரு நிலவுமே னிலவுநீறும்."

அதாவது முயலகன்மேல் நின்றருளிய திருப்பாதமும், தூக்கியருளிய சிவந்த திருப்பாதமும், பாதங்களிற் சாத்தியருளிய திருச்சிலம்பும், திருமேனியிலே மிகுத்த பிரகாசமும், சிறந்த திருத்தொடையும், அணிந்தருளிய புலித்தோலாடையும், திருவரையிலே பொருந்திய நெறிப்பும், திருவரையிலே தரித்தருளிய கச்சின் அழகும், அழகு பொருந்திய திருவுந்தியிலே பொருந்திய உதரபந்தனச் சேர்வையும், உபவீதம் பொருந்துதலையுடைய திருமார்பும், வீசியருளிய சிவந்த திருக்கரமும், பாம்பைக் கங்கணமாகவுடைய திருக்காத்தைக் கவித்தருளிய பிரகாசமும், வளவிய தமருகமும், தீயகலும், முன்திரண்ட தோள்களும், நீலகண்டமும், திருத்தோடு பொருந்திய காதுகளும், குற்றமில்லாத பவளம்போன்ற திருவாயிலே வெளிப்படும் திருமுறுவலினது மோகனமும், மேலாகிய செந்தாமரை மலர்போ

ன்ற அழகையும் ஒளியையுமுடைய திருமுகமலர்ச்சியும், பூவைமுடித்த அளகபாரத்தையுடைய உமாதேவியை அன்புடன் நோக்கும் திருநயனங்களின் அசைவும், புருவத்தின் அழகும், அழகுபொருந்திய நெற்றியும், பின்னே தாழ்ந்த விரிந்த சடைக்கற்றையும், சர்ப்பாபரணமும், கொன்றைப் பூமாலையும், தூயகங்கையும் பாலசந்திரனும், திருமேனியில் விளங்குகின்ற விபூதியும் உடையவராகிச்சத்தியாகிய சிவகாமியம்மையார் அதிசயித்துத் தரிசிக்கும்படி சிவபெருமான் நடனஞ் செய்தார்.

இவ்வானந்தத் தாண்டவமூர்த்தித் திருவுருவத்தின் தத்துவமாவது.

ஒருகாலத்தில் தேவதாருவனத்தில், கர்மத்தையே பிரம்மமாயெண்ணிச், சடமாகிய கர்மமே பலன் தருகின்றதென்று மயங்கி, ஈச்வரனை மறந்து நாஸ்திகர்களாய், கர்மத்தையே செய்துகொண்டு அவத்தில் நிற்கும் முனிவர்களின் சித்த பரிபாகத்தைச் சோதித்து அனுக்கிரகஞ் செய்யத் திருவுளங்கொண்டு, பரமசிவம்,

" திருவடியின் மிதியடியுந் திகழுடைவெண் கோவணமேன்
மருவரையும் புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந் தியுமார்பும்
* ஒருவரையும் இருவரையும் புரையாத வுயர்தோளும்
பரவருநற் † பொக்கணமுந் தமருகமும் பலிக்கலனும்.
சீராருந் திருமிடறுஞ் செங்கனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு
மோரும் வார்காது மிலகுவிழித் தொழினயப்பும்
வேராருந் திருநுதற்கீழ் விருப்புருவத் திருப்புருவந்
தாராநிற் குங்கமலத் தனிமலர்போற் றிருமுகமும்,"

அழகுவாய்ந்த சரீரமும் உடைய ஓரியக்க வுருவங்கொண்டு, திருவரியை மூவ்வுலகங்களையும் மயக்கும் ஆற்றலையுடைய ஓர் மோகினிப்

---

* மார்பில் பொருந்திய உத்தம லக்ஷணமாகிய ஏகரேகையும்

† பானபாத்திரம் (கமண்டுலு).

பெண்ணுருவங்கொள்ளப் பணித்து, இருவரும் அத்தேவதாரு வனஞ் சென்றனர். பின்னர் பிக்ஷாடன ரூபந்தரித்த எனதையன் ஒவ்வொரு ஆசிரமத்தின் வாயிலிலும் நின்று பாதச்சிலம்பை ஒலிக்கும்படிசெய்து, கையிற்பிடித்த தமருகத்தை முழக்கி உல்லாசமாய்நின்று பிக்ஷைக்கு வந்ததைக்குறிப்பித்தருளினர். இதைக் கண்ட ரிஷிபத்னிகள் பிக்ஷைகொண்டு அளிக்க வந்தவர்கள், பரமசிவங்கொண்டருளிய காபாலிக வடிவத்தைக் கண்டவுடன் மதிமயங்கிப் பரவசமானூர்கள். இங்ஙனம் முனிபத்னிகள் பிக்ஷாடன மூர்த்தியால் மோகிக்கப்பட்டவர்களாய்க் கிடக்க, தாருகவனத்து முனிகள் மாதவன் கொண்டருளிய மங்கை வடிவத்தைக் கண்டு காமபரவசர்களாய், சடைகள் அவிழவும், அணிந்துகொண்டிருக்கும் மாவுரிகள்நழுவவும், கையிற்கொண்ட ஜபமாலை கீழேவிழவும் மோகினியின்பின்சென்று மதிமயங்கிக் கிடந்தனர். இங்ஙனமிருக்கச் சில முது முனிவர்கள் ஒன்ருகச் சேர்ந்து வந்து தங்கள் பத்தினிகளின் மத்தியில் பிக்ஷை வாங்கும் சாக்குக்கொண்டு அழகுவாய்ந்த சரீரத்துடன் உல்லாசமாய் நிற்குங் காபாலியைக் கண்டு, மிகுந்த கோபங்கொண்டவர்களாய், "ஒருவரும் நாடற் கரிய நமதாச்சிரமத்தில் இக்காபாலிகனும் மோகினியும் நுழைந்து மகாபதிவிரதைகளாகிய நமது பத்தினிகளையும் இந்திரிய நிக்கிரகம் செய்த நம்மையும் மயக்கிவருகின்ருர்களே, இதென்ன அநியாயம்" என்று பெருமூச் செறிந்து மகாகோபமுற்றவர்களாய் அநேக கடூரமான சாபங்களை யிட்டனர். முனிவரிட்ட சாபங்களெல்லாம் முப்புரமெரித்த முழுமுதற் கடவுளிடத்தில் அணுகச் சக்தியற்று விருதாவாய்ப் போயின. இதைக் கண்ட தவசிகள் உடனே பிறப்பிறப்பற்ற பிஞ்ஞகனையும் மோகினியையும் கொல்லக்கருதி ‡ ஆபிசார ஹோமம் செய்ய எத்தனித்துக் குண்டமண்டலாதிகளை ஏற்படுத்தி, ஆபிசார மந்திரங்களை ஜபித்து ஹோமஞ்செய்தனர். உடனே அவ்வோமகுண்டத்தினின்றும் அதி

‡ மாரண ஹோமம்.

பயங்கரமாகிய (1) வேங்கையொன்று எழுந்தது. அதை யம்முனிகள் சர்வசங்காரமூர்த்தியைச் சங்கரித்து வரும்படி ஏவினார்கள். ஏவவும், அதிக கோபமாய்த் தன்னை நோக்கி வருகின்ற வியாக்கிரத்தைப் பரமசிவம் கண்டு புன்முறுவல் செய்து அதனுடலைத் தமது நகத்தின் நுனியாற் கிழித்து அதன் தோலை வஸ்திரமாக வணிந்தார். இதைக்கண்ட முனிவர்கள் முன்னிலும் அதிக கோபங்கொண்டு ஒரு பெரிய (2) சர்ப்பத்தை யுண்டாக்கி ஏவ, அதைப் பரமேச்வரன் தமது வலது கையில் கங்கணமாகத் தரித்தருளினர். பின்னர் இருடிகள் தங்கள் தவவலிமையால், மலையை யொத்த கரிய உடலையும, நெருப்புப்பொறிகளைக் கக்குங் கண்களையும், எரிகின்ற சிவந்த தழலையொத்த மயிர்களையும், குறளாகிய சரீரத்தையும், பெருத்த வாயையும், நீண்ட பல்லையும், பெருத்த புஜத்தையும், தன்னை அநேக கருநாகங்கள் சூழ்ந்துவர ஒரு நீண்ட சாப்பத்தைக் கையிற் பொருத்தி பூமண்டலமுழுதும் அதிரும்படி கெர்ச்சித்து வரும்படியான (3)'முயலகன்' என்னும் ஒரு பெரும் பூதத்தைச் சிருஷ்டித்து ஈசனைக் கொல்லுமாறு அனுப்பக் காலாந்தகரான வெம்மிறைவன் அப்பூதத்தைத் தமது பாதத்தின்கீழ் அடக்கியருளினர். இதைக்கண்ட தவசிகள் தங்களுடைய தவவலிமையாற் செய்த ஆபிசாரப் பிரயோகங்களெல்லாம் பயனற்றதை யுணர்ந்து மிக்க வருத்தத்துடன் ஹோமகுண்டத்திலுள்ள (4) அக்கினியை வாரிக் காபாலிகன்மேல் இறைத்துத் தங்களுக்குச் சித்தியாயிருக்கும் (5) மகா மந்திரங்களை ஆகர்ஷித்து உச்சாடனஞ் செய்தனர். பசுபதியும் அவ்வக்கினியைத் தன் காத்திற்றரித்து, அம்மகா மந்திரங்களை நடனஞ்செய்யும் தமது பாதங்களுக்கு நூபுரங்களாகத் தரித்தருளினர். தாருகாவனத்து ரிஷிகளும் ஆயுத மிழந்த யுத்த வீரனைப்போல் முகவாட்டத்துடன் நிற்க, அவர்களைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளம்பற்றிய வெமதையன், பொன்நிறமுள்ள அழகிய சடைகளை அசைத்து ஒரு பாதத்தைத் தூக்கி ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்யத் தொடங்கினர்.

" விரவிய வங்கண னெங்கணும்
விரிசடை மண்டி யலைந்திட
வெரிவிரி செங்கை சுழன்றிட
விடிதுடி கொண்டிட வெண்டிசை
பரிபுர புண்டரி கந்தரு
பதயுக ளம்பல ருந்தொழ
வருள்புரி யெந்தை மடந்தையு
மதிர நடங்கள் தொடங்கினன். "

இங்ஙனம் தேவதாருவனத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் உடனிருந்து தரிசிக்க ஆநந்ததாண்டவஞ் செய்து தவசிகட்கு அருள் புரிந்தனர்.

இனியிதன் தத்துவத்தை யாராய்வாம்.

(1) வேங்கை — அஞ்ஞானதாலுண்டான குரோத குணம்.
(2) சர்ப்பம் — மாற்சரியம்.
(3) முயலகன் — அஞ்ஞானம்.
(4) நெருப்பு — கோபம்.
(5) மகாமந்திரங்கள் — சங்கற்பங்கள் (கெட்ட வெண்ணங்கள்).
(நூபுரம்)

மேற்கூறிய யாவும் அஞ்ஞானிகளாகிய தாருகவனத்துத் தவசிகள்பாலிருந்து அவர்களுடைய சொரூபத்தை மறைத்து நின்றன. இவற்றை யீசன் அவர்களிடமிருந்து நிவர்த்தித்து அவர்களுக்கு அருள்புரிந்தனர்.

ஆநந்த தாண்டவத்தின் தத்துவமாவது.

மாயாமலத்தினு லுண்டான கர்மபாசத்தாற் கட்டுண்டு, சுக துக்காதிகளால் மொத்துண்டு உழலும் ஜீவர்கள் தங்கட்கு இயல்பாயுள்ள சச்சிதாநந்த நிலையை யடையப் பரமசிவத்தின் ஆநந்ததாண்டவ தரிசனமே சிறந்த சாதனமாம். ஈசனது பஞ்சகிருத்தியங்களும் அதாவது சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோபவம் (மறை

ப்பு) அனுக்கிரகம். (அருள்புரிதல்) ஆகிய ஐவந்தொழிலும் அவரது நடனமேயாம். ஈசனது பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செவ்வனே யுணர்ந்தோர்க்கே "எமக்கென இவ்வுலகத்தில் ஒரு செயலுமில்லை. எல்லாம் ஈசனுடையதே" என்னும் திடமுண்டாய், சுகம், துக்கம், இலாபம், நஷ்டம், ஜயம், அபஜயம், நன்மை, தீமை, முதலிய இருமைகளில் சிக்கிச் சுழலும் மனமானது பதைப்பற்று உபசாந்த நிலையை அடையும். ஆதலின் பஞ்சகிருத்தியங்களின் தத்துவ ஆராய்ச்சி அவசியம் செய்யத்தக்கது.

பஞ்ச கிருத்திய தத்துவம்.

சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்பன பஞ்ச கிருத்தியங்களாம். இவை பரமசிவத்தின் தாண்டவ ஸ்வரூபமேயாம். தாண்டவமென்பது ஒருவகைக் கூத்து. இது அசைதல் வடிவினது. இது பரமசிவத்தின் அபின்னசத்தியான சிற்சத்தியின் வியாபகத்தால் அன்றி கூடாது. இதுபற்றியன்றோ ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதரும்,

"சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு
சேரினெத் தொழிலும் வல்லதா
மிவள் பிரிந்திடி னியங்குதற் குமரி
தரிதெனு மறை யிரைக்குமா
னவபெரும் புவன மெவ்வகைத் தொழி
னடத்தி யாவரும் வழுத்துதா
ளவனியின்க ணொரு தவமிலார் பணிய
லாவதோ பரவலாவதோ."

என்று சௌந்தரியலகரியில் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். இந்த சிவாபின்ன சிற்சத்தியே, தான் செய்யுந் தொழிலுக் கிணங்க பராசத்தி யென்றும், ஆதிசத்தி யென்றும், இச்சாசத்தி யென்றும், ஞானசத்தி யென்றும், கிரியாசத்தி யென்றும் ஐவகையாகக் கூறப்படும்.

இவற்றின் விளக்கமாவது.

பாராசத்தி :—பரமசிவம்போல் எங்கும் வியாபித்துப் பக்குவமான ஜீவகோடிகளுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்வதாம். இதுவே அனுக்கிரக கிருத்தியஞ் செய்யும் அருட்சத்தியாம்.

ஆதிசத்தி :—இது திரோதான சத்தியாம். இது சொரூபத்தை மறைப்பதாம். ஆன்மாக்களுக்குள்ள ஆணவமலம் பக்குவமாகும்படி போகத்தைக் கொடுப்பதாம்.

இச்சாசத்தி :—இதுவே சங்காரசத்தி யெனப்படும். உயிர்களுக்கு, மலத்தை நீக்கிச் சிவானுபவம் தரும்பொருட்டு ஏற்பட்டதாம். இதுவும் கருணை வடிவமேயாம்.

ஞானசத்தி :—இது ஸ்திதித் தொழிலைச் செய்யும் சத்தியாம். உயிர்களின் மலத்தை நீக்கி அவர்கள் சிவானுபவத்தைப் பெறும் பொருட்டுச் செய்ய வேண்டிய உபாயங்களை யறியுஞ் சத்தியாம்.

கிரியாசத்தி :—கன்மத்துக் கீடாக ஆன்மாக்களுக்குத் தேகாதிகளை (தனு, கரணபுவன போகங்களை) யுண்டாக்குஞ் சத்தியாம்.

"பரந்தபரா பரையாதி பரன திச்சை
பரஞானங் கிரியைபர போகரூபந்
தருங்கருணை யுருவாகி விசுத்தா சுத்தத்
தனுகரண புவனபோ கங்கடாங்க
விரிந்தவுபா தானங்கண் மேவியொன்றால்
விமலமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் ஞாலத்
தரந்தை கெடமணிமன்று ளாடல்காணு
மன்னையருட் பாதமலர் சென்னிவைப்பாம்."

என்று உமாபதி சிவாசாரியார் சிவப்பிரகாசத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது இங்குணர்தற்பாலது.

இங்ஙனம் சச்சிதாநந்த சொரூப லக்ஷணமுடைய பரமசிவம், நிஷ்களம், நிஷ்களசகளம், சகளம் என்னும் முவ்வகைத் திருமேனிகளையும் ஐவகைச் சத்திகளோடு சேர்ந்து கொண்டருளுவர். இம் மூன்று திருமேனிகளும் பரமசிவனது தடத்த லக்ஷணமாம்.

இதன் விளக்கமாவது.

நிஷ்களம் :—(அருவத்திருமேனி.) சிவம் ஞான சத்தியைப் பொருந்தியபோது உண்டாவதாம். இது இலயஸ்தான மென்றும், சிவதத்துவ மென்றும் கூறப்படும். இச்சிவம் நிஷ்கள சிவ மெனப்படும்.

நிஷ்கள சகளம் :—(அருவுருவத்திருமேனி) சிவம், ஞானசத்தியையும், கிரியாசக்தியையும் சமமாய்ப் பொருந்திய பொழுது உண்டாவதாம். இது போகத்தான மென்றும் சாதாக்கிய தத்துவமென்றும் கூறப்படும். இச்சிவம் சதாசிவ மெனப்படும்.

சகளம் :—(உருவத்திருமேனி) ஞானசக்தி குறைந்தும், கிரியாசக்தி ஏறியும் இருக்கும் அவசாம் சகளத்திருமேனியாம். இச்சிவம் மகேச்வரன் எனப்படும்.

நிஷ்களசிவம், சதாசிவம், மகேச்வரம் ஆகிய இவை மூன்றுக்கும் தம்முட் பேதமில்லை. சத்திகளின் றொழில் வேறுபாட்டால் பேதங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன.

ஞானசக்தியோடு சேர்ந்த சுத்தசிவம் அல்லது நிஷ்கள சிவம் சுத்தமாயையைப் பொருந்துதலால் நாதமும், கிரியா சத்தியோடு சேர்ந்த சிவம் அச்சுத்த மாயையைப் பொருந்துதலால் விந்துவும், தோன்றுகின்றன.

மாயை, சுத்தமென்றும், அசுத்தமென்றும், பிரகிருதி யென்றும் முவ்வகைப்படும். இம்மூவகை மாயைகளிலும் பஞ்சகிருத்தியங்கள் நடைபெறுகின்றன.

சுத்தமாயையில் நிகழும் பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பதியே, சிற் சத்தியோடு சேர்ந்து செய்தருளுகின்றனர்.

அசுத்த மாயையின்கண் ணிகழும் பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பதி தமது கிரியாசக்தியால், அனந்தேச்வரரை யதிட்டித்து, அவர் வாயிலாகச் செய்தருளுவர்.

பிரகிருதி மாயையிற் படும் ஐந்தொழிலையும் பதியே, அவ் வனந் தேசர் வாயிலாக ஸ்ரீகண்ட உருத்திரரை யதிட்டித்து நின்று செய்தருளுவர். இச்சீகண்ட உருத்திரரிடத்தில் ஜெனனி, ரோத யித்ரி, ஆரணி என்னும் மூன்று சிவசத்திகள் பதிந்து நின்று, ஐந் தொழிலையும் செய்யும்.

இச்சத்திகளுள், ஜெனனி நான்முகப் பிரமனிடத்து நின்று சிருட்டித்தொழிலைப்புரியும். ரோதயித்திரி மகாவிஷ்ணுவினிடத்து நின்று திதித்தொழிலையும், திரோதானத் தொழிலையும் செய்யும்.

ஆரணி, உருத்திர மூர்த்தியின் சங்கார சத்தியாம். அனுக்கிரக மும் இதன் றொழிலேயாம்.

இது பிராகிருத பஞ்சகிருத்திய மெனப்படும் - (பிரகிருதி மாயையில் நடைபெறுவதால்.)

சிவம் ஐந்தொழிலும் செய்தற்குக் காரணம்

“ஏற்றவிவை யரனருளின் றிருவிளை யாட்டாக
வியம்புவர்க ளணுக்களிடர்க் கடனின்று மெடுத்தே
ஊற்றமிக வருள்புரித லேதுவாக
வுரைசெய்வ ரொடுக்கமிளைப் பொழித்தன் மற்றைத்
தோற்றமல பாகம்வரக் காத்தல் போகந்
துய்ப்பித்தல் திரோதாயி நிறுத்தலாகும்
போற்றலரும் அருளருளே யன்றி மற்றுப்
புகன்றவையும் அருளொழியப் புகலொணாதே.”

என்னும் ஆன்றோர் திருவாக்கின்படிப் பரமசிவம், ஐந்தொழிலையும் திருவருளின் விளையாட்டாகவும், ஜீவான்மாக்களின் துன்ப

காரணமான செனன மரண சாகரத்தினின்றும் அவர்களை எடுத்து அருள் புரிதற்காகவும் செய்கின்றனர். எங்ஙனமெனின், அழித்தல் ஆன்மாக்களின் இளைப்பை யொழித்தற்கும், படைத்தல் மலபரிபாகம் வருவித்தற் பொருட்டும், காத்தல் இருவினைப் போகங்களை யுண்பித்து அவ்வினைகளை யொழித்தற் பொருட்டும், மறைத்தல் அவ்வினைப் போகங்களில் அழுத்துதற் பொருட்டும், அருளல் மலத்தை நீக்கி அத்வைத சிவத்துவத்தை யளித்தற் பொருட்டுமாம். ஆதலின் அருளல் நீங்கலாக மற்றைத் தொழில்களும் அருளுக்குத் துணையாயுள்ளமையால், அருட்டொழில் களே யாமெனக் கூறத்தகும்.

இங்ஙனம், "பதியேயான ஸ்ரீநடராஜப் பெருமான் ஐந்தொழி லையும் செய்யினும், விகாரப்படுவதில்லை" யென்று முன்னர் கூறப் பட்டது. அஃதெங்ஙனமெனின் ஆகாயத்தில் விளங்கும் ஆதித்தன் சன்னிதியிலே தாமரைகளில் ஒன்று அலரும், ஒன்று அலர்தற்குப் பக்குவமான மொக்காயிருக்கும், மற்றொன்று வாடி யுலரும்; இங்ங னம் அலர்தல், அரும்புதல், உலர்தல் ஆகிய முத்தொழிலும் சூரிய னின் சன்னிதான விசேஷத்தால் நிகழினும், சூரியன் விகாரப்படா ததேபோலப் பதியின் சன்னிதான விசேஷத்தால் சடசேதனப்பிர பஞ்சமெல்லாம், ஐந்தொழிலின் பாற்படினுஞ் சிவம் நிர்விகாரியாக வேயிருப்பன். இதுபற்றியன்றே தாயுமானவப் பெருந்தகையாரும் "ஆக்கியளித்துத்—துடைக்குந் தொழிலத்தனை வைத்து மெள்ளத் தனையேனுந் தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன்". என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி யுள்ளார்.

இங்ஙனம் பஞ்ச கிருத்தியங்களின் ஸ்வரூபத்தை நன் குணர் ந்து "உலகத்தில் நிகழும் யாவும் அவனுடையதே; நாமொன்றுஞ் செய்தற்குச் சுதந்தர முடையவரல்லர்." என்று பரம சிவத்தின் பாதார விந்தங்களில் தஞ்சமடைவதே நாம் பரமானந்த முறுதற் குச் செய்யவேண்டிய காரியமாம்.

ஆலயங்களில் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் உற்சவ காலங்களில் மேற்கூறிய பஞ்ச கிருத்தியங்கள் கீழ்க்கண்ட ஐதிகங்களாற் குறிப் பாய்க் காட்டப்படுகின்றன. அவை யாவன:—

ஸிருஷ்டி:—(1) ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தி, சிற்சபையினின்று அபிஷேக மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளுதல்.

ஸ்திதி:—(2) ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்திக்கு (அபய) ஹஸ்தத்தில் கங்கணம் (காப்பு) சாத்துதல். (இரக்ஷாபந்தனம்).

ஸம்ஹாரம்:—(3) மேற்படி மூர்த்தத்திற்குத் திருச்சாந்து சாத்துதல்.

திரோபவம்:—(4) பச்சைக் கற்பூரம் சாத்துதல். (தற்காலத்தில்
(மறைத்தல்) வெள்ளை சாத்துபடி யென்று இது வழங்கப்படுகின்றது.)

அனுக்கிரகம்:—(5) தரிசனம்.
(அருளல்)

இவ்வாறு குறிப்பாய் உணர்த்தும் ஐதிகங்களின் உண்மையை யாய்ந்துப் பரமசிவத்தின் பஞ்சகிருத்தியங்களை மனத்திற் பாவனை செய்து "எல்லாம் அவனுடைய தொழிலே யென அகந்தை மமதைகளை யறவே யொழித்துப் பரமாநந்தமாய் விளங்க நாம் ஒவ்வொருவரும் முயலுதல் வேண்டும்,

ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி யபிஷேக நாட்களாவன.

காமிகாகமம்:— 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯
𑌣𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌵𑌾 | 𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵
𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 || 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌮𑌾𑌘𑍇 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇 𑌚𑌾𑌪𑍇
𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 | 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑌾 | 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀
𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 | 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾
𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌷𑌡𑍇𑌵 𑌤𑍁 || 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌂 | 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇
𑌚 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑍇 || 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌚 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ||

(1) "தனுர்மாதத்தில் திருவாதிரையும், (2) மார்கமாதத்தில் அதாவது எந்த மாதத்தில் பருவத்தோடு மக நக்ஷத்திரம் சேர்ந்து வருகின்றதோ அந்த மாதத்தில், சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்தசியும், சைத்ர மாதத்தில் அதாவது சித்திரையோடு சேர்ந்து வரும் பருவமுள்ள மாதத்தில் திருவோணமும், (4) ஆனி மாதத்தில் உத்திர நக்ஷத்திரமும், (6) ஆவணி மாதத்தில் சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்தசியும் (6) புரட்டாசி மாதம் சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்தசியும் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்திக்கு அபிஷேகாதிகள் நடத்துதற்குரிய நாட்களாம்." என்று காமிகாகமங் கூறுகின்றது. ஆகவே மேற்கூறிய நாட்களில் ஷை நடராஜ மூர்த்தியைத் திரிகரண சுத்தியோடு வழிபடல் வேண்டும். இங்ஙனம் வழிபடுபவர், மனுகாய நடனத்தைத் தரிசிக்கும் பாக்கியமும், அதன் மூலமாய்ச் சிதாகாய நடன சேவையும், படிப்படியாய்ப் பெற்றுச் சித்தம் சிதம்பரமாய்த் தானே திகழும் நித்திய நிலையையடைவரென்பது திண்ணம்,

ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுக்கு இவ் வாறபிஷேகங்களே யன்றி, அந்தந்த ஆலய பிரம்மோற்சவத்தின் கடைசித்தினமாகிய தீர்த்தத்தன்றும் அபிஷேக உற்சவாதிகள் நடத்தும்படி ஆகமாதிகளில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலின், அன்றும் அப்பெருமானுக்கு அபிஷேகம், உற்சவம் முதலியன செய்தற்குரிய தினமேயாம்.

மேற்கூறிய நாட்களில் ஸ்ரீ நடராஜப் பிரானை வழிபடும் முறை.

விருத்தம்.

ஓதருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த வுயர்மதில் வேட்டி மூதூர்
காதலி னடைந்து, கூத்தன் கருணை சித்திக்க வார்வின்
மாதமா திரையே முன்னுப் வழுத்திய நாளிலாங்கே
ஏதமெண் ணினர்க்கும் போக்கு மிலக்குமி தீர்த்த மூழ்கி

மன்னிய நீறு பூசி வயங்கு கண் மணியும் பூண்டு
தன்னிகர் திருவேட் டீசன் சந்நிதி யடைந்து தாழ்ந்து

துன்னிய வன்பி னோடுஞ் சூழ்ந்து முன்னிருந்து கொண்டு
மின்னிய வைந்தெழுத்தை விதியுளி யயுத மெண்ணி.

அன்றுப வாசமே பூண் டடியருச் சனையுஞ் செய்து
மன்றுநின் றாடல் செய்யும் வள்ளலார் தனை வணங்கி
யென்று மாறாத வின்பவெழில் நலமருள்வாய் நாதா
வென்றுகண் மாரிசோர வென்புநெக் குருகி வாயால்,

வேறு.

"குன்றவார் சிலை கோலிய குழகனே போற்றி
வென்றமால் விடைமீதிவர் வேதிய போற்றி
யொன்றவெங்களை யாட்கொளுமுத்தம போற்றி
மன்றமார் தரு மாணிக்கக் கூத்தனே போற்றி"

"கம்பமால்கடக் கரியுரி போர்த்தவ போற்றி
வம்பறுமலர் வயங்குபொற் கொன்றையாய் போற்றி
நம்பறுதுழ லெமக்குநல் கிறையவ போற்றி
யம்பசும் பொன்மன் றற்புதக் கூத்தனே போற்றி"

வேறு.

என்றுபல் விதமா யேத்தி, யீசன்ற ளிதயத் துன்னி
யொன்றிய ஞானியர்கட் குறுபசி நோயகற்றின்
மன்று ளானருணடத்தை மனமறக் காணலாகு
மென்றுமா மறைகள் கூறு மிப்புவியுய்வ தற்கே"

(இதன் பொருள்) ஓதுதற் கரிய சிறப்பினை வாய்ந்ததும், ஆகாயத்தை யளாவிய உயர்ந்த மதில் சூழ்ந்ததுமான திருவேட்டி யம்பதியை, மாரக்கழித் திங்கள் திருவாதிரை முதலிய (அதாவது (1) மார்கழி—திருவாதிரை—(2) மாசி—சதுர்த்தசி—(3) சித்திரை திருவோணம். (4) ஆனி—உத்திரம். (5) ஆவணி—சதுர்த்தசி— (6) புரட்டாசி—சதுர்த்தசி— (7) பிரம்மோற்சவத்தில் — தீர்த்த வாரி—) நாட்களில், அம்பலக்கூத்தன் அருள் சித்திக்குமாறு,

அன்புடன் சென்று, நினைத்த மாத்திரத்தே சகல பாவங்களையும் போக்கும் மகிமையுள்ள * இலக்குமி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, பரமசிவத்தின் திருவருள் பொருந்திய திருநீறணிந்து, பிரகாசிக்கா நின்ற அக்கமாலையைத் தரித்து, தன்னைத்தானே நிகர்த்த திருவேட்டீச்சுரப் பெருமான் சன்னிதியை யடைந்து, முறைப்படி வலம் வந்து, வணங்கி, முன்னின்று, புனிதனுமமா மைந்தெழுத்தை மனத்தால் பதினாயிரஞ் செபித்து, அன்று விரதம் பூண்டு, ஆகம விதிப்படி அருச்சனை புரிந்து, அம்பலத்தில் நின்று ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்யும் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியை வணங்கி, "என்றும் அழியா நிலைமைத்தாகிய பரமாநந்த வடிவ முத்தியை யருள்வாய் ஆண்டவனே" யென்று பிரார்த்தித்துக் கண்களில் ஆநந்த வாரி பொழியவும், என்பு நெக்குருகவும், வாய்குழறவும் பன்முறை துதித்துச் சிவனடியார்க்குத் தம்மா லியன்றவளவு உண்டி, உடை முதலியன தந்தால், அம்பலவாணன் அருள் நடனத்தை (அதாவது பூதாகாய நடனத்தினையும், அதனால் மனகாய நடனத்தினையும் அதனால் சிதாகாய நடனத்தினையும்) கண்டு, இம்மை, மறுமை, வீடென்னு மூன்றினையும் அடையலாகும் என்று மறைகள் முழங்குகின்றன. ஆதலின் நாமும் அங்ஙனமே செய்துய்வோமாக.

ஆசிரியப்பா.

மார்கழி மதியி லாதிரை நாளில்
சீர்கெழு மதிலேய் சிற்றம் பலத்திலும்
சீலமார் தவத்தோ ராலவா யதனிலும்
கோலமார் கோபுரக் குற்றா லத்திலும்
மாலயன் போற்று மாலங் காட்டிலும்
கருப்பிணி யொழிக்குந் திருநெல் வேலியிலும்
சென்றுசென் றுன்னித் திருக்கை கூப்பி
நின்றுகை கட்டி நெக்குநெக் குடைந்து

---

* இத்தீர்த்தம் மேற்படி திருவெட்டீச்சுரர் ஆலயத்திற்கு வடக்கேயுள்ள திருக்குளமாம்.

கண்ணீர் பெருகக் கசிந்துள முருக
வெண்ணு கின்றோர்கட் கின்ப மளிக்குந்
திப்பிய நகரத் திருவேட் டீசனை
முப்பொழு தேத்தி முறைபணி வோமே. (1)

வேறு.

மாசிமாதத்திற் சதுர்த்தசி நாளில்
மறைசொலு நெறியிலே சென்று
ஆசிலாப்பழங்க ளான்றரு பானெய்
அரிய செந்தேனொடு கரும்பு
தேசுலாம்வெண்ணீ ராரமே முதலாச்
செப்பிய யாவுமே கொணர்ந்து
காசுலாந் திருவேட் டீசமா நகரிற்
கண்ணுதற் காட்டலாம் வம்மின். (2)

வேறு.

சித்திரையிற் றிருவோண நாளதனை நடராஜ
தேவதேவன்,
உத்தமமாய்க் கருதுவதென் றறிஞரெலாங் கூறுகின்ற
வுண்மையானே,
பத்திநெறி யுடையவராய்ச் சைவநெறி வாழ்கின்ற
பண்புமிக்கீர்,
அத்தினத்திற் றிருவேட்ட நகரிலவற் கபிடேக
மன்பிற் செய்மின். (3)

வேறு.

ஆனிமாதத்தி லுத்தர நாளி
லன்புடன் பணிபவர்க் கெல்லா,
நானிலமேத்துங் குறைவிலாவாழ்வு
நற்றமிழ்ச் செல்வமுஞ் செய்ய

வேனிலான் போலு மெய்யுறு மெழிலும்
விமலமா மனமு மீந்தருள்வான்,
வானிலாத் தவழுங் கோபுர மிளிரும்
மன்றிரு வேட்டவானவனே. (4)

வேறு.

ஆவணியிற் சதுர்த்தசியி லன்புடனே நடராஜன்
பூவடியிற் பூச்சொரிந்து போற்றுகின்ற பத்தருக்கே
பாவலருங் காவலரும் பணிபுரிவா ரெனவறிந்தே
தேவர்புகழ் திருவேட்டத் திருநகரன் றடைவீரே. (5)

வேறு.

கன்னியா மதியிற் சதுர்த்தசி திதியிற்
கவின் மறை புகழ்தரு மெந்தை,
யென்னையீன் றருளுஞ் சிவகா மவல்லி
யின்புற நடநவில் பரமன்,
தன்னையே நிகர்த்துத் துடியொடு மங்கி
தாங்கிய காமுடை யீசன்,
தன்னையே போற்றிப் பத்தி செய்திடற்காச்
சண்பக வனம் வருவீரே. (6)

என்பன ஈங்குணர்தற் பாலனவாம்.

குறிப்பு:—இத்திரு வேட்டியம்பதியில், திருமகள், தவம்புரிந்து, ஆனியுத்தரத் தன்று அம்பலவாணரின் ஆநந்த தாண்டவத்தைத் தரிசித்துப் பேரானந்தப் பெருவாழ் வடைந்தனள். இதன் விளக்கம் பின்னர் கூறப்படும்.

விபூதி மகிமை.

" கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்,
தங்கா வினைகளும் ; சாருஞ்சிவகதி ;
சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே.

" ஆனநீற் றுக் கவச மடையப் புகுமின்கள்
வான நா டாள்வோ நாம் மாயப் படை வாராமே"

விபூதி யென்பது திருநீறு. பஸ்மம், இரக்ஷை நீறு, விபூதி, ஸாரம், பஸிதம், கவசம் அல்லது காப்பு என்பன ஒருபொருட் கிளவி யாம்.

ஸகல பாவங்களையும் நீற்றலால் நீறு எனவும், எந்த ஐச்வரி யத்தைக் காட்டிலும் மேலான ஐச்வரிய மில்லையோ, அப்படிப் பட்ட ஐச்வரியத்தைத் தருவதால் விபூதி யென்றும், உயிர்களின் மலத்தைப் போக்குவதால் ஸாரமென்றும், அறியாமையாகிய விருள் நீங்க விளங்குதலால் பஸிதம் என்றும், பூதாதிகளைப் போக்கிக் காத்தலால் காப்பு அல்லது இரக்ஷை யென்றும் கூறப்படும்,

ஜீவர்களின் ஜெனன மரண வடிவ வியாதியை நீக்கப் பவ ரோக வயித்திய நாதனாகிய பரமசிவம், திருநீற்றை ஔடதமாகவும் உருத்திராக்ஷத்தை மணியாகவும், பஞ்சாக்ஷரத்தை மந்திரமாகவும் அருளிச் செய்திருக்கின்றார் என்பது வேதாகமத் துணிபாம். ஆத லின் ஜெனன மரண வடிவ வியாதியினின்றும் நீங்க இச்சிக்கும் ஒவ்வொருவனும் ஔடதமாகிய விபூதியின் ஸ்வரூபம், திரவியம், வகைகள், பிரமாணம், தாரணைவிதி, தரிக்க வேண்டிய இடங்கள், தரிக்கும்போது உச்சரிக்க வேண்டிய மந்திரம், ரேகைகள், சக்தி, தெய்வம், பலம் முதலிய விஷயங்களைச் செவ்வனே யாராய்ந்து ணர்தல் அத்தியா வசியமாம்.

O23:31 N23
76995

விபூதியின் ஸ்வரூபம்

விபூதியின் வடிவம் உல்லது ஸ்வரூபம், பிரகாசமாம். இது ஸாதனம் ஸாத்தியமென விருவகைப்படும். ஸாத்திய விபூதியின் ஸ்வரூபம் கேவலம் சச்சிதாநந்த சிவமாம். ஸாதன விபூதியாவது, சுருதிகளில் கேழ்க்கப்பட்ட மந்த்ராதி ஸாதனங்களால், பசுவின் மலத்தைச் சுட்டு அதில் நாசமற்று மிஞ்சியுள்ள சுத்தத் தெளிவான நீரும். "இதுவே சிவவடிவமெ"னப் பாவித்து விதிப்படி தரிக்கின் சிவஸ்ரூபமாக வுயிர்களைச் செய்விப்பதால், இதற்குச் சாதன விபூதியெனப் பெயரிடப் பட்டது.

விபூதியின் திரவியம்

விபூதியின் திரவியம் கோமயமாம். "அசுத்தமாயும், வியாதியால் பீடிக்கப் படுவதாயும், அங்கவீன முள்ளதாயும், அதிக அங்கமுடையதாயும், மலட்டுத் தன்மையுடையதாயுமுள்ள பசுக்களை நீக்கி, நல்ல அழகமைந்த பசுக்களின் சாணத்தை யெடுத்து உருட்டி யுலர்த்தி, வைதிகாக்னியிலாவது, சமையல் செய்யும் அக்னியிலாவது தஹித்து, வில்வக்கனி யளவுள்ள மட்பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஈசானுதி பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரஞ் செபித்து, வைத்துக் கொள்ளவும்" எனப் போதாயன கல்பஸூத்திரங் கூறுகின்றது.

விபூதியின் வகைகள்

விபூதி, இயற்கை,செயற்கையென விருவகைப்படும். இயற்கை விபூதி யென்பது இடிவிழுந்த விடத்தில் உண்டாகிய நீறும், மலையுச்சியிலும், பூமியிலும் எதாவதொரு காரணத்தினுல் விளைந்த பஸ்மமுமாம்.

செயற்கை விபூதியென்பது வைதிகமெனவும், லௌகிகமெனவும் இருவகைப்படும். வைதிகமும், புராதனி, சத்தியோஜாதை யென விருவகையாம்.

லௌகிகம், சைவம், அசைவம், என விருவகைப்படும். இதில் சைவபஸ்மா, கல்பம், அநுகல்பம், உபகல்பம் என மூவகையாம். இவற்றின் விளக்கமாவது :—

புராதனி:—பிரமன் ஹோமகுண்டத்தில் விளங்குவது.

சத்தியோஜாதை:—மறையவர்களின் ஹோம குண்டத்தில் உண்டாவது.

கல்பம்:—மேற்கூறிய போதாயன கல்ப ஸூத்ர விதிப்படி கோமயத்தைக் கிரகித்து,ஹோமாக்கினியிலாவது லௌகிகாக்னியிலாவது இட்டு விளைவித்ததாம்.

அநுகல்பம்:—வனத்தில் உலர்ந்த கோமயத்தைக் கிரகித்து வந்து பொடித்து அதில் கோஜலம் பெய்து முற்கூறிய விதிப்படி விளைவித்ததாம்.

உபகல்பம்:—வனத்திலே மரத்தோடு மரமியைந்து தானேயுண்டாகிய அக்கினியினால் வெந்து விளைந்த பஸ்மாவை யெடுத்து அதில் பஞ்ச கவ்வியத்தைச் சேர்த்துப் பிசைந்து உருட்டிப் பதரின்மேல் புரட்டிச் சிவாக்கினியிலே தனகஞ் செய்ததாம்.

அசைவம்:—(1) திருக்கோயில் மடைப்பள்ளியில் விளைவது.

(2) சிவனடியார் மடாலயத்து மடைப்பள்ளியில் விளைவது.

(3) வனத்தில் வெந்து மேற்கூறிய உபகல்ப முறைப்படி செய்யாதது.

விபூதி தரிக்கவேண்டு மென்பதில் பிரமாணம்.

விபூதியை, ஒவ்வொரு ஜீவனும், போக மோக்ஷங்களின் பொருட்டுத், தரிக்கவேண்டுமென்பதில் கோடிக் கணக்கான பிரமாணங்களுள. அவை பஸ்மஜாபாலம்,காலர்க்னிருத்ரம், தைத்திரீயம், ஸாங்க்யாயனகுஹ்யம்,போதாயன கல்பஸூத்ரம்,வாஸுதேவோபநிஷத்து, ஸூதஸம்ஹிதை,ஸ்காந்தம், ஆதித்தியபுராணம், மச்சபுராணம், கூர்மபுராணம், வராகபுராணம், லிங்கபுரார்ணம், மாநவபுராணம், மநுஸ்ம்ருதி, பராசரஸ்ம்ருதி, காமிகாகமம் முதலியனவாம். விரிவஞ்சி ஒவ்வொரு பிரமாணத்தையும் இங்கு விளக்காது விடுக்கப்பட்டது.

விருத்தம்.

பொங்குமழன் முதலான புனிதமிகு பொருள்களினும்
புனிதமிக்க
தங்குலவு நீறதனை முத்தி விருப்பினர்விடா
தணிய வேண்டும்
தங்குமுயி ரளித்தல்சுப நானம்விர தந்தானந்
தவநல்யாக
மங்குதலின் மற்று நீறணிதலேயென மறைகள்
வகுக்குமாலோ.

என்று சூதசங்கிதை கூறுவது இங்குணற்பாலது.

தாரணைவிதி.

விபூதிதாரணம் இருவகையாம். அவை, உத்தூளனம், திரிபுண்டரம் என்பனவாம்.

உத்தூளனமாவது:—எல்லா அங்கங்களிலும் விபூதியைப் பூசிக் கொள்வதாம்.

திரிபுண்டரமாவது:—விபூதியைச் சலத்தால் குழைத்து நெற்றியிலும், மார்பிலும், இருபுயங்களிலும், கழுத்திலும், வயிற்றிலும், சிரசிலும், தரிப்பதாம்.

உத்தூளனம், ஆக்நேயஸ்நானமென்றுங் கூறப்படும். இது * பத்துவகை ஸ்நானங்களி லொன்ரும். அக்னி ஸம்பர்தமான விபூதியைச் சரீரம் முழுவதிலும் பூசிக்கொள்வதால் ஆக்நேயஸ்நானமென்று கூறப்படும்.

திரிபுண்டரமாவது நடுவிரல், ஆள்காட்டி விரல், பெருவிரல் இம்மூன்று விரல்களால் விபூதியை யெடுத்து ஜலஞ் சேர்த்துக் குழைத்து முற்கூறிய விடங்களில் வளையாமலும், இடையருமலும் ஒன்றை யொன்று ஒட்டாமலும் தரிப்பதாம், திரிபுண்டரம் என்ருல் மூன்று ரேகைகள் என்று பொருள்படும்.

---

* 1. வாருணஸ்நானம்:—ஜலத்தில் மூழ்குவது.

2. ஆக்நேயஸ்நானம்:—பஸ்மம் பூசிக்கொள்வது.

3. மந்த்ரஸ்நானம்:—ஸத்யோஜாதாதி மந்த்ரங்களையாவது அல்லது அகமர்ஷண ஸூத்ரத்தையாவது உச்சரிப்பது.

4. மானஸஸ்நானம்:—பிரணவத்தியானம்.

5. திவ்யஸ்நானம்:—வெயிலோடு பெய்யும் மழையில் ஸ்நானம் செய்வது.

6. மாருதஸ்நானம்:—காற்றில் கலந்த பசுக்களின் பாததூளி சரீரத்தில் படியும்படி செல்லுதல்.

7. மிருத்திகாஸ்நானம்:—சிவாலயம், நதி, முதலிய விடங்களிலுள்ள மண்ணைக்குழைத்துச் சரீரத்தில் பூசிக்கொள்ளுதல்.

8. கௌரவஸ்நானம்:—குருவின் பாத தீர்த்தத்தில் மூழ்குதல், புரோக்ஷணம் செய்து கொள்ளுதல்.

9. காபிலஸ்நானம்:—ஈர வஸ்திரத்திஞல் ஸர்வாங்கமும் துவட்டிக்கொள்ளுதல்.

10. பாரிசஸ்நானம்:—கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களைச் சிரசில் புரோக்ஷித்துக் கொள்ளுதல்.

அவற்றின் விளக்கமாவது.

திரிபுண்டரம். { 3.——— 2.——— 1.——— }

இவற்றில் முதலாவது ரேகையில் பிரணவத்தில் "அ" காரமும் வேதத்தில் இருக்கும், குணத்தில் ராஜஸமும், சக்திகளில் கிரியாசக்தியும், தேவதைகளில் மஹா தேவரும், அக்கினியில் காருகபத்தியமும், இருப்பதாக வேதாகமங்கள் கூறுகின்றன; இரண்டாவது ரேகையில் "உ" காரமும், யஜுர்வேதமும், ஸத்துவகுணமும், இச்சாசக்தியும், மகேச்வரரும், தக்ஷிணாக்னியும் இருப்பதாகவும், மூன்றாவது ரேகையில், "ம" காரமும், ஸாம வேதமும், தாமத குணமும், ஞானசக்தியும், சிவமும், ஆஹவனீயமும் இருப்பதாகவும் கூறுகின்றன. ஆதலின் இங்ஙனம், விபூதி தரிக்கும்போது பாவிப்பது அத்தியாவசியமாம்.

விபூதியின் தத்துவம்.

விபூதி யென்பது மேலான ஐச்வரியமாம்; அதாவது சிவஸ்வரூபமான பேரானந்த நிலையாம், இது பசுவாகிய ஜீவர்களின் மலமான அஞ்ஞான கர்ம நாசத்தில் சித்திப்பதாம். கோமய பிண்டங்கள் ஜீவர்களாம். கோமய மென்பது ஜீவர்களின் மலமாம். இதைச் சிவவடிவ அக்கினியிலிடுதல் ஸோஹம் பாவனையாகிய சிவயோக நிஷ்டையாம். இந்நிஷ்டையால் ஜீவனிடத்திலுள்ள உபாதிகள் நீங்கப், பரமசிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய பரமைச்வரிய வடிவ விபூதி அதாவது நித்தியானந்த நிலை யுண்டாகின்றது. அல்லது மாயா காரிய பிரபஞ்சவடிவ நாமரூபங்களை அகண்டாகார விருத்தி வடிவத்தீயால் எரித்து மிஞ்சிய சச்சிதானந்த வடிவ பரசிவ ஸ்வரூபமே விபூதியாம்.

இதன் திரண்ட பொருளாவது சகல பிரபஞ்சங்களும் முடிவில் நீறியும் சிவம் ஒன்று மாத்திரம் நீறாத தாய் மிஞ்சுகின்றது, இங்ஙனம், மிஞ்சியதாயும், சுத்தமாயும், எல்லாவற்றின் முடி

வான வீரியமாயும், ஸ்வப்பிரகாசமாயும், ஸகல ஜகத்திற்கும் அபின்ன நிமித் தோபாதான விவர்த்த காரணமாயுமுள்ள பரம சிவத்தைக் குறிப்பாய் உணர்த்துவதே திருநீறம். ஆதலாற்றான் விபூதியைப் பரமசிவத்தின் லிங்கமென்று வேதாகமங்கள் கூறு கின்றன.

இங்ஙனம் சச்சிதாந்த சுபாவமாய், எங்கும் இடைவிடா நிறை வுடைய ஸர்வதயாபரனுன பரமசிவமே, விபூதியில் அபேதமாய் பாவிக்கப்பட்டிருப்பதால், இதுவே, பஞ்ச பூதங்களும், தசேந்திரி யங்களும், பஞ்ச விஷயங்களும், ஸர்வ ஜீவர்களுமா யிருக்கின்றது; பரமசிவமாம் விபூதியைத் தவிற அணுவும் வேருகவில்லை யெனவும் பாவித்து, அப்பரமசிவம் அகண்டமாவதால், கால் கட்டைவிரல் முதல் சிரசுவரை சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பதாகப் பாவித்து, உத் தூளனஞ்செய்து, அகண்ட பரமசிவத்தில் முக்குணம், மும்மூர்த்தி, முச்சத்தி, மூன்றக்கினி, முத்தொழில் முதலிய திரிபுடி வடிவ மாய்த் தோன்றி விளங்குவதால் ஆதேய (கற்பித) மெனவும், முற் கூறிய பரமசிவமே ஆதார (அதிஷ்டான) மெனவும், முடிவில் எல் லாம் பரமசிவமாம் ஞானக்கினியால் தகிக்கப்பட்டுப் போவதாக வும் பாவித்து, அத்தகைய சிவவடிவ திருநீற்றை, உத்தூளனத்தின் பேரில் திரிபுண்டரமாயணிதல் வேண்டும். இங்ஙனம் பக்தியோடு நான்கு சந்திகளிலும் அதாவது காலை, உச்சி, மாலை, அர்த்த ராத் திரிகளிலும், ஸ்நானம் செய்தவுடனும், பூஜா காலத்திற்கு முன் னும், பின்னும், நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும், எவன் மேற் கூறியபடி ஐக்கிய பாவனை செய்து தரித்துக் கொள்ளுகிறானே அவன் இம்மை, மறுமை, வீடென்னும் நான்கு புருடார்த்தங்களை யும் பெறுகின்றான்.

குறிப்பு:—சுத்த வெண்ணிறமான விபூதியையே அணிதல் வேண்டும். கருநிறம், புகைநிறம், செந்நிறம், பொன்னிற முடைய விபூதியைத் தரிக்கின் முறையே நோய், ஆயுள்க்ஷீணம், கீர்த்தி க்ஷயம், தரித்திரம் உண்டாகும்.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"முத்தி தருவதுநீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவவி னியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திரு வாலவாயான்றிரு நீறே.

காணவினியது நீறு கவினைத்தருவது நீறு [நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது
மாணந்தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந்தருவது நீறு திருவால வாயான்றிரு நீறே."

திருச்சிற்றம்பலம்.

இங்ஙனம் தேவாரங் கூறுகின்றது இங்குணர்தற்பாலது. அன்றியும்,

"பகர்புனித நீறணியார் ஞானமடை யார்கோடி
பவமா னாலுந்
தகர்தலுறார் சமுசார மாபாவ முடையராய்த்
தாழ்வார் கும்பி
புகரில்வரு ணச்சிரம பலமுறு ரவரியற்றும்
புனித மான
நிகரரிய புண்ணியமும் பாதகமா மென்றுமறை
நிகழ்த்து மாலோ.
பலபவப்பா வியருக்கே நீற்றில் வெறுப்புண்டாகும்
பண்பார் நீற்றைக்
குலவவுவ வாரெல்லா மாபாவ ரெனத்தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும்
நலமுறிம்மான் மியஞ்சொலவெம் மாலுமற்றெம்
நாத னாலு [முடையகுரு
மலர்புகழீர் முடியுமோ முடியாதெக் காலத்தும்
வாய்மை யீதே"

என்று சூதசங்கிதை கூறுவதைச் சற்று யோசிக்கின், விபூதியைத் தரிக்காதவர், ஆத்ம ஸாட்சாத் காரத்தினை யடையாரென்றும், அவர்கள் யென்றும் சமுசாரமாகிய "கும்பீபாக" நரகத்தில் ஆழ்ந்து வருந்துவரென்றும், அவர்களா லியற்றப்படும் புண்ணியங்கள்யாவும் பாவமாய் முடியுமென்றும் தெள்ளிதாய்ப் புலப்படுகின்றது. ஆதலின் விபூதியை அலக்ஷியஞ் செய்தல் கூடாது.

"ஹூஜெசுநூ வூரஜிதவூம்" என்று யஜூர் வேதம், தைத்திரீயோபநிஷத்து கூறுவதுமீங் குணர்தற்பாலதாம்.

இங்ஙனம் சுருக்கமாக, விபூதியின் ஸ்வரூபம், திரவியம், வகைகள், பிரமாணம், தாரணைவிதி, தத்துவம் முதலியன கூறப்பட்டன. இவற்றை நன்குணர்ந்து ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி வடிவ விபூதியைக் கனவிலும் மறவாது தரித்துவரின் பஞ்ச கிருத்திய வடிவ ஆநந்தத் தாண்டவத்தினைத் தரிசிக்கும் வாயிலாக நித்தியாநந்தப் பெருவாழ்வை யடைவரென்பது திண்ணம். பவநோயை நீக்க வல்ல மருந்து இதைக்காட்டிலும் மற்றொன்று இல்லவே யில்லையாம். இனி பவநோயை நீக்கவல்ல மணியாகிய உருத்திராக்ஷத்தைப்பற்றி யாராய்வாம்.

உருத்திராக்ஷ மகிமை.

உருத்திராக்ஷ மென்பது ஒருவகை மணியாம்: இது உருத்திரனது ஞானக்கினி வடிவ நேத்திரங்களிலிருந்தும் (அதாவது ஸோம, ஸூர்ய, அக்னி நேத்திரங்களி லிருந்து), திரிபுர ஸங்காரகாலத்தில், ஆநந்தா மிருத விந்து பூமியில்விழ, அதினின்றும் உண்டானதாம். இத்ற்குப் பிரமாணமாவது :—

த்ரிபுரஸ்ய வதார்த்தாய
தேவாநாம் த்ராணகாரணாத் ।
ஸர்வவிக்ந விநாசாய
கோராஸ்த்ரம் விசிந்தயேத் ॥
திவ்யவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி
சக்ஷுருந்மீலிதம் மயா ।
ப்ருதிவ்யாம் மம நேத்ரேப்ய:
பதிதா ஜலபிந்தவ: ॥

உருத்திராக்ஷ மென்பதன் பொருள் :—ருக்கை - சமுஸாரதுக்கத்தை, திரம் - நீக்கும்படியான, அக்ஷம் - திருஷ்டி, அதாவது:— ஜனன மரண வடிவ சமுசார பந்தத்தை நீக்கும் அருட்பார்வை யென்ப திதன் பொருளாம்.

வகைகள்.

இத்தகைய மகிமை பொருந்திய உருத்திராக்ஷமானது வித்தம், ஸாத்தியம், ஸாதன மென மூன்று வகைப்படும்.

ஸித்த ருத்திராக்ஷமாவது :— தேசத்தாலும், காலத்தாலும், வஸ்துவாலும் பரிச்சேதப்படாமல், ஸ்வயம் பிரகாச ஸதாநந்த வடிவாய் விளங்கும் அறிவாம்.

ஸாத்திய ருத்திராக்ஷமாவது :—அழிவில்லாமல் என்றும் ஒரு படித்தாய சிதாநந்த வடிவ திருக்காம். இதன் விளக்கம் பின்னர் உருத்திராக்ஷ தத்துவத்தில் நன்கு கூறப்படும்.

ஸாதன ருத்திராக்ஷமாவது :—ஆன்மாக்கள் சிவ வடிவமாய் விளங்குவதற்குச் சாதனமானதாம். இச்சாதன ருத்திராக்ஷம் ஆக்னேயம், ஸௌரம், சாந்திர மென மூவ்வகையாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

வாதுளாகமம் :—

ஶ்ருணு ஷண்முக தத்வேந தத்வம் ஸங்கத-
யாமி தே || பஹுபேதேஷு ச ருத்ராக்ஷா அஷ்ட-
த்ரிம்ஶத் ப்ரபேதத:| ஸூர்யநேத்ர ஸமுத்பூ-
தா:| கபிலா த்வாதஶ ஸ்ம்ருதா:| ஸோம நேத்ரோ-
த்திதா ஶ்வேதாஸ்தே ஷோடஶ விதா: க்ரமாத்|
வஹ்நிநேத்ரோத்பவா: க்ருஷ்ணா:| தஶபேதா பவ-
ந்தி ஹி| ஶ்வேதவர்ணஶ்ச ருத்ராக்ஷம் ஜாதிதோ
ப்ராஹ்மண உச்யதே| க்ஷாத்ரம் ரக்தம் ததா மிஶ்ரம்
வைஶ்யம் க்ருஷ்ணஞ்ச ஶூத்ரகம் ||

என்னும் வாதுளாகமப்பிரமாணப்படி, உருத்திராக்ஷம், முப்பத்தெட்டு வகையாம். அவற்றில் பரமசிவத்தின் சூரிய நேத்திரத்தில் உற்பத்தியானவை, கபில நிறமுடைய, பன்னிரண்டு வகையாம். சந்திர நேத்திரத்தில் உற்பத்தியானவை, வெண்மை நிறமுடைய பதினாறு வகையாம். அக்னி நேத்திரத்தில் உற்பத்தியானவை கறுப்பு நிறமுடைய, பத்து வகையாம்.

உருத்திராக்ஷத்தின் ஜாதிகளாவன.

பிராமணஜாதி உருத்திராக்ஷம் வெண்மை நிறமுடையதாம்; க்ஷத்திரியஜாதி சிவப்பு நிறமுடையது; சிவப்பும் வெண்மையும் கலந்த பொன் நிறமுடையது வைசிய ஜாதியைச் சேர்ந்ததென்றும்

கறுப்பு நிறமுடையது சூத்திரஜாதியைச் சேர்ந்த தென்றும் கூறப் படும். அவ்வவ் வருணத்தார் அந்த அந்த ஜாதி உருத்திராக்ஷத்தைத் தரித்தல்வேண்டும்.

உருத்திராக்ஷங்களின் முக நியமம்.

இவ்வுருத்திராக்ஷ மணிகள் ஒன்றுமுதல், பதினன்கு முகங்கள் வரை யுடைய தென்று ஆகம புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றில் ஏகமுக உருத்திராக்ஷமே மிகவும் மேலானதாம். இப்பதினன்குவகை உருத்திராக்ஷங்களுக்கும் அதிஷ்டானம் சிவஸ்வரூபமேயாம்; ஆயி னும் ஒவ்வொன்றின் அதிதேவதைகள் மாத்திரம் பேதப்படும்.

அவையாவன:—		அதிதேவதைகள்
ஏகமுக உருத்திராக்ஷம்		பரமசிவம்.
இரண்டுமுகம்	,,	தேவதேவன்.
மூன்றுமுகம்	,,	அக்கினி.
நான்குமுகம்	,,	நான்முகப்பிரமன்.
ஐந்துமுகம்	,,	காலாக்னி உருத்திரன்.
ஆறுமுகம்	,,	ஷண்முகன்.
ஏழுமுகம்	,,	அநந்தன். (ஆதிசேடன்)
எட்டுமுகம்	,,	விநாயகன்.
ஒன்பதுமுகம்	,,	பைரவர்.
பத்துமுகம்	,,	ஜநார்த்தனன். (விஷ்ணு)
பதினேருமுகம்	,,	ஏகாதச உருத்திரர்.
பன்னிரண்டுமுகம்	,,	பன்னிரண்டு ஆதித்தியர்கள்.
பதின்மூன்றுமுகம்	,,	மஹேச்வரன்.
பதினன்குமுகம்	,,	சதாசிவன்.

இப்பதினன்குமுக உருத்திராக்ஷங் கிடைப்பது அரிதினும் அரிதாம். ஏகமுக உருத்திராக்ஷமும் இங்ஙனமே.

உருத்திராக்ஷந் தரிக்கவேண்டிய அங்கங்கள்.

சிரத்தி னுரத்திற் றிணிதோ டிரண்ட
கரத்தினும்பூ ணுய்கண் டிகை.

என்னும் மறைஞான சம்பந்த நாயனூர் திருவாக்கின்படி சிரம், சிகை, காதுகள், கழுத்து, மார்பு, புயங்கள், உபவீதம் (பூனூல்) முதலிய இடங்களில் உருத்திராக்ஷம் தரிக்கத்தக்க தென்றேற்படு கின்றது.

குறிப்பு:—சிரமாலே, தலேப்பருமை யளவினதாயும், கைம் மாலே, கைப்பருமை யளவினதாயும், மார்புமாலே, தொப்பூழ் (நாபி) வரையினதாயும், இருத்தல் வேண்டும்.

அவ்வவ்விடங்களிற் றரிக்கவேண்டிய மாலேயின் மணிகளின் சங்கியை.

சிகையிலே ஒருமணியும், தலேயிலே முப்பத்திரண்டு மணிக ளும், காதுகளில் ஒவ்வொன்று அல்லது அவ்வாறு மணிகளும், கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு மணிகளும், புயங்களில் தனித்தனி பதினறு மணிகளும், கைகளில் தனித்தனி பன்னிரண்டு மணிக ளும், மார்பிலே நூற்றெட்டு மணியுங் கொண்ட மாலே தரிக்கலா மென்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

குறிப்பு:—உருத்திராக்ஷங்களே வெள்ளி, பொன் முத்து, பவ ளம், முதலியவற்றை இடையிடையே யிட்டு முகத்தோடு முகமும், அடியோடு அடியும் பொருந்தக் கோத்துத் தரிப்பது நலம். மார்பிற் றரிக்குஞ் செபமாலே நூற்றெட்டு மணிகளாலும், அல்லது ஐம்பத்தி நான்கு மணிகளானும், அல்லது இருபத்தேழு மணிகளானும் செய் யத்தகும். இம்மூன்றுவகை மாலேகளும் போகத்தை, அதாவது இம் மை மறுமைகளே இச்சிப்பவர்கள் தரிக்கத்தக்கன; என்றும் அழி யாப் பேரானந்த நிலேயாகிய வீட்டையடைய இச்சிப்பவர் இருபத் தைந்து மணிகளேக் கொண்ட மாலேயை யணிவது அவசியம். இதுவே அவர்கட்குரிய ஜபமாலேயுமாம். உருத்திராக்ஷமாலேக்கு மணிகள் கொள்ளும்போது எல்லாம் ஒரேவிதமான முகங்களே யுடையனவாய்க் கொள்ளுதல் அவசியம். பலவிதமாகிய முகங்களே யுடைய உருத்திராக்ஷங்களேக் கோத்த மாலேயைத் தரித்தல் கூடாது. ஜெபமாலேக்கு இரண்டுமுகம், மூன்றுமுகம், பன்னி

ரண்டுமுகம், பதின்மூன்றுமுகம் உடைய உருத்திராக்ஷங்கள் ஆகாவாம்.

உருத்திராக்ஷ மணிதலின் பயன்.

எங்ஙனம் விபூதியானது மேலாகிய ஐச்வரியத்தைத் தருவதாமோ, வங்ஙனமே உருத்திராக்ஷமும், ஜனன மரண வடிவ சமுஸார துக்கத்தை (வியாதியை) நீக்க வல்லதாம். இதனுற்றான் இதற்கு ''உருத்திராக்ஷ'' மென்னும் காரணப் பெயர் சுருதிகளில் கேழ்க்கப்படுகின்றது. அன்றியும், உருத்திராக்ஷந் தரிப்பவர் இம்மையில் ஸகலவிதமான ஐச்வரியங்களையும், புகழையும் பெற்று மறுமையில் தேவர்போற்றும் சுவர்க்க வின்பத்தையும் பெறுவரென்பது வேதாகமத் துணிபாம். எந்த ஜீவனுனவன் உருத்திராக்ஷத்தைத் தரிக்கவில்லையோ அவன் பரமேசுவரனுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாவதில்லையாம். இது "பூண்பதற்குக் கண்டியினைக் கூசியிடும் புல்லியரைக் காண்பதற்குக்கூசுமரன் கைத்து" என்னும் ஆன்றோர் திருவாக்கா னுணர்க.

அன்றியும் உருத்திராக்ஷ மணிகளில் மின்சாரசக்தி யதிகமாயிருப்பதால், அதைத் தரித்துக் கொள்வதால், தேகாரோக்கியமும், மனவலிமையும் உண்டாகு மென்பது அநேக புத்திமான்களுடைய தீர்மானமு மனுபவமுமாம்.

உருத்திராக்ஷ தத்துவம்.

உருத்திராக்ஷமே ஸ்ரீ நடராஜ ஸ்வரூபமாம். கீழதிகாரிகளுக்கு உருத்திராக்ஷம், பரமசிவத்தின் குறியாக விளங்குகின்றது. எங்ஙனம் புகையைப் பார்த்து மலையில் மறைந்திருக்கும் நெருப்பை அனுமானஞ் செய்கிறேமோ, அங்ஙனமே உருத்திராக்ஷத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் பரமசிவத்தின் அனுமான ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இது அவர்கட்குக் குறியாம். இது ஸித்தம், ஸாத்தியம், ஸாதனம் என மூன்று வகைப்படு மென்று முன்னர் கூறப்பட்டது. இம்மூன்று வகைகளும் முறையே உத்தம, மத்திம, அதம அதிகாரிகளின் பொருட்டேற்பட்டனவாம். உத்தமாதிகாரியானவன்,

ஷித்த உருத்திராக்ஷத்தை, அதாவது தேசத்தாலும், காலத்தாலும், வஸ்துவாலும் பரிச்சேதப்படாமல் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் விளங்கும் பரமசிவத்தைச் சதா தானாக அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பன். இவ்வுருத்திராக்ஷம் சொல்லுக்கும் மனதுக்கும் எட்டாததாம். ஆதலின், இதன் தத்துவத்தைக் கேவலம் அனுபவத்தான் மாத்திரமே அறியத்தக்கதாம். சாத்திய உருத்திராக்ஷம், மத்திமாதிகாரிகட்கு ஏற்பட்டதாம். மத்திமாதிகாரிகளே அப்பியாசிகள் எனப்படுவர். இவர்கள்உருத்திராக்ஷத்தைத்திருக்குவடிவமாய்ப்பாவித்தல்அவசியம்.

இதன் விளக்கமாவது.

பரமசிவம், ஸகல ஜகத்தின் அவஸ்தாத்திரயங்களான ஜாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்திகளாகிய முப்புரங்களை (ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்களை)த்தானே, ஸகுண ரூபமாயாவது அல்லது மானிடச் சட்டை பூண்ட குருமூர்த்தமாயாவது, அல்லது தன் அருட்சத்தியாலாவது, சருவசாக்ஷியான அகண்டாகார விருத்தி வடிவ ஞானத்தாலே, ஸம்ஸார துக்க நிவிர்த்தி செய்விப்பதாய் வேதாந்தங்களில் காணப்படுவதால், இவ்வித அநுபூதியின் பொருட்டு, ஈசன், குரு, இவர்களின் திருஷ்டியே ஸாக்ஷாத் ஸாதனமாவதால், இதுவே ஸாத்திய உருத்திராக்ஷமாம். இதனாற்றான் உருத்திராக்ஷ மென்னுஞ் சொற்கு "ஸம்ஸார துக்கத்தை நிவிர்த்திக்கும் அருட்பார்வை யென்பது பொருளென்று" முன்னர் கூறப்பட்டது.

திரிபுரசங்கார தத்துவம்.

" திரிபுரசங்கார காலத்தில், பரமசிவனது மூன்று நேத்திரங்களிலிருந்தும் பூமியில் விழுந்த ஆநந்தக்கண்ணீரே உருத்திராக்ஷமாயிற்று" என்று முன்னா கூறப்பட்டது. ஆதலின் திரிபுரசங்காரத்தின் தத்துவத்தையும் ஆராய்தல் அத்தியாவசியமாம்.

திரிபுர சங்கார வரலாற்றுச் சுருக்கமாவது.

முன்னொரு காலத்தில், திரிபுரத் தசுரர்களாலே பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள், தங்கட்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தைப் பரமசிவனிடத்தில்

விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளக், கைலாசபதியான மகாதேவன், தேவர்களுக்கு இரங்கி, அபயங் கொடுத்து, மந்தரம், கேசரி மலைகளை யச்சாகவும், சூரிய சந்திரர்களைச் சக்கரங்களாகவும், பதினான்கு லோகங்களையும் தேர்த்தட்டுகளாகவும், ஆகாயத்தை யாசனமாகவும், உதயாத்தமய மலைகள் தேர்க்கொடிஞ்சியாகவும்,நதிகள் கொடிகளாகவும், நக்ஷத்திரங்கள் விதானமாகவும், ஸ்வர்க்க லோகம் மேல்விரிவாகவும்,அஷ்டகுல பர்வதங்கள் தூண்களாகவும்,நான்கு வேதங்கள் குதிரைகளாகவும் அமைக்கப்பட்ட ரதத்திலே யெழுந்தருளி,கங்கை முதலியதேவமாதர்கள் சாமரமிரட்டவும்,ஊர்வசி முதலிய கணிகை மாதர்கள் நடனஞ் செய்யவும், மகாமேருமலையை வில்லாகவும், ஸரஸ்வதியை வில்லிற் கட்டிய மணியாகவும், வாசுகியை நாணாகவும், விஷ்ணுவைப் பாணமாகவும், அக்கினி தேவனை அவ்வம்பின் கூர்வாயாகவும், வாயுதேவனை அம்பிறகாகவும், கொண்டருளி, பிரமனாகிய ஸாரதி, பிரணவமாகிய தூண்டுகோல் கொண்டு செலுத்தத் திரிபுராசுரர்களைத் தம்முடைய புஞ்சிரிப்பாகிய அக்கினியால் நீறாக்கி யருளினர் என்பது புராணாதிகளில் பிரசித்தமாம்.

மந்த ரத்தொடு கேசரி நெடுவரை வாங்கித்
தந்து திண்டிற லச்செனப் படுத்தினர் தழைக்குஞ்
செந்த ணிக்கதி ரீனைத்தைவெண் டிங்களைத் திருத்தி
யுந்து பேரெழி லாழிகொண் டவைக்கடை யுறுத்தி.

ஏழி ரட்டியென் றுரைத்திடு மிருநிலப் பாப்பைச்
சூழ்த ரப்படு நிலங்களீ ரேழெனத் தொகுத்தார்
யாழி வாளரிப் பிடரிடு மாசனப் பாப்பை
யாழி யொத்தலர் தட்டினோர் தட்டகத் தமைத்தார்.

எழுது ருமறையனைத்தையும் பரியென வியற்றி
வழுவ றக்குறை நிரப்பின ரரிமுதல் வானோ
ரொழுகு மாயிரங் கொடுமுடி வடவரை யோங்கல்
தழுவு செங்கையிற் பினாக மொத்தமைத்தனர் தந்தார்.

பொறிப்பணுடைவி வாசுகி நாணெனப் பொருத்தி
வெறிப்ப சுந்துழா யலங்கலோன் கணையென வியப்பக்
குறித்த வெந்நுதி பாவகற் பொருத்தினர் குதைவாய்ச்
செறித்த தூவலே வாயுவிற் செறித்தனர் திருத்தி.

முன்னை மாதவர் கடைப்பிடி யிருந்தவா முளரி
யன்ன வூர்தியும் வலவனுத் தமர்ந்தன னமையாத்
தொன்ன லந்தருகுடிலை மத்திகையெனத் தொகுத்தார்
பின்னர் வானவர் சேனையொத் தெழுந்தனர் பிரியார்.

என்று உபதேசகாண்டங் கூறுவது ஈங்குணர்தற் பாலதாம்.

இதன் தத்துவமாவது.

“ அப்பணி செஞ்சடை யாதி புராதனன்
முப்புரஞ் செற்றன னென்பர் மூடர்கள்
முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே,”

என்று திருமூலர் திருமந்திரத்தி லுபதேசித் திருப்பதை நாம் சிறிது ஊகித்துப் பார்ப்போமாயின், காமம், வெகுளி, மயக்கமென்னும் மூன்று அசுரர்கள் தேவர்களாகிய ஜீவர்களின் சச்சிதாநந்த வடிவ ஆன்ம சொரூபத்தை மறைத்துச் சமுசார வடிவ துன்பத்தை யுண்டாக்கினரென்றும், காமாதிகளாகிய துர்வாஸனைகளால்மொத்துண்ட ஜீவர்கள், பரமசிவனும் சற்குருவை யடைந்து பிரார்த்திக்க, அவர், ஜீவர்களாகிய தேவர்கள்மாட்டுக் கருணைகொண்டு, ஞான நேத்திரத் திருஷ்டியால், துர்வாஸனைகளாகிய அசுரர்களை யெரித்தருளினர் என்றும் நன்கு புலப்படுகின்றது. இதுவே இதன் தத்துவமாம். இதனல் சமுஸார பந்த நீக்கத்திற்கு ஞான விசாரமே சாதனம்; மற்றவை யன்றெனத் தெளிவாய் ஏற்படுகின்றது. வில்லாகிய மேருவும், நாணகிய வாஸுகியும் அம்பாகிய விஷ்ணுவும், அம்பின் வாயாகிய அக்கினியும் திரிபுர ஸம்ஹார காரியத்திற்குச் சற்றும் பயன்படவில்லை; மற்றே, பரம

சிவம், தன்னுடைய மூன்று நேத்திரங்களையும் திறந்து புன்சிரிப்புடன் திருஷ்டித்த நோக்கே அஞ்ஞான காரியமாகிய துர்வாஸனைகளை யொழித்தது. இத் திருஷ்டியேதான் ஸாத்திய உருத்திராக்ஷமாம். ஆத்மாநு ஸந்தான அகண்டாகார விருத்தியும் ஸாத்திய உருத்திராக்ஷமாமென ஆன்றோர் கூறுவர். இவ்வுருத்திராக்ஷத்தை மத்திமாதிகாரி (அப்பியாசி)கள் பாவித்து அணிதல் அத்தியாவசியமாம்.

ஸாதன உருத்திராக்ஷம் :— வேதாகமங்களிற் கூறிய விதிப்படி இதன் ஸ்வரூபம், வகைகள், உற்பத்திகாரணம், தரிக்கவேண்டிய இடங்கள் முதலியவற்றைச் செவ்வனே அறிந்து, இது பரமசிவத்தின் அருள் நோக்கமே யாமென்று பாவிக்கின், அது ஸமாதியாகிய ஸாத்திய உருத்திராக்ஷநிலையையும்,சிவவடிவாகவே யிருக்கும் வித்த உருத்திராக்ஷ நிலையையும் அடைவிக்கும் என்பதில் ஓரையமு மின்றாம்.இது வேதாகமங்களின் துணிபாம்.இதுவே ஜனனமரண வடிவ நோயை நீக்கவல்ல மணியாம். ஆதலால் பிறப்பை யொழிக்க முயலும் ஒவ்வொருவரும் இதனைப் பக்தியோடு அணிதல் வேண்டும். இனிப் பவநோயை யொழிக்க வல்ல மந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தைப்பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம்.

பஞ்சாக்ஷர ரகசியம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
யோதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னும நமச்சி வாயவே."

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்ஷர மென்பது ஐந்தெழுத்துக்களைக் கொண்ட ஓர் மஹாமந்திரமாம். மந்திர மென்பது, தன்னைக் குருமுகமாய் விதிப்படி தெரிந்து, மனனஞ் செய்பவனைச், சகல துன்பங்களினின்றும் ரக்ஷிப்பதாம். இது ஸப்தகோடி மகாமந்திரங்களினும் சிறந்து விளங்குவதாம். அன்றியும், யஜுர் வேதத்தின் காண்டங்கள் ஏழனுள் நடுக்காண்டத்தின் மத்தியில் ஸ்ரீ ருத்ராத்தியாயமென்னும் சதருத்ரீய மந்திரஞ் சிறந்து விளங்குகின்றது. அச் சதருத்திரீயத்தின் மத்தியில் நாயகத்தன்மை பூண்டு பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதே 'நமசிவாய" என்னும் சிவ பஞ்சாக்ஷரமாம். இது,

"மும்மறையு ணடுமறையின் முனிவிலெழு காண்டத்துட்
செம்மைதரு நடுக்காண்டஞ் சேர்ந்தவெழு சங்கிதையி
லம்மநடுச் சங்கிதையி னுதியீரெழு ழித்துநடுப்
பெம்மனுறவுயர்மனுவின் பொருளாவானெவன்னமந்த.

என்னும் ஆன்றோர் திருவாக்காற் பெறப்படுவ துணர்க.

அன்றியும், வேத புருஷனாகிய பரமேச்வரனுச்கு யஜுர் வேதம் சிரசாகவும், அதன் நடுவேயுள்ள ஸ்ரீ ருத்திரம் முகமாகவும், அந்த ஸ்ரீ ருத்திரத்தின் மத்தியிலேயுள்ள பஞ்சாக்ஷரம் கண்ணாகவும்,

அப் பஞ்சாக்ஷர மத்தியிலேயுள்ள "சிவ" என்பது கண்மணி யாகவும் அமைந்து விளங்குகின்றன. இதுதான் உருத்திராக்ஷமாம். இத்தகைய மகிமை வாய்ந்த பஞ்சாக்ஷரத்தை யெந்த ஜீவனுனவன் பக்தி, விசுவாசத்துடன் ஜெபிக்கின்ருனே அவன் பிறப்பென்னும் பெருவியாதியினின்றும் நீங்கிப், பேராநந்த நிலையை யடைவனென் பது வேதாகமப் பிரசித்தமாம். இத்தகைய பஞ்சாக்ஷர வடிவமே ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் ஸ்வரூபமாமென்று முன்னர் கூறப்பட் டது. ஆதலால் இப்பஞ்சாக்ஷரமே பரமசிவத்தின் வாசகமாகும்;

"சேர்க்குந் துடிசிகரஞ் சிக்கெனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகரமபயகரம்—பார்க்கிலிறைக்
கங்கிநகர மடிக்கீழ் முயலகனுர்
தங்கு மகரமது தான்."

என்பதனுல், ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியே பஞ்சாக்ஷரமாம்.

பஞ்சாக்ஷரத்தின் நகார, மகார, சிகார, வகார, யகாரங்களாகிய ஐந்து யெழுத்துக்கள் ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிரிதிவி என்னும் பஞ்சபூதங்களையும், சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரஸ, கந்தமென் னும் பஞ்சதன் மாத்திரைகளையும், வாக்கு, பாதம், பாணி பாயுரு உபஸ்தமென்னும் பஞ்ச கன்மேந்திரியங்களையும், சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணமாகிய பஞ்ச ஞானேந்திரி யங்களையும், புத்தி, அகங்காரம். சித்தம், மனம் உள்ளம் ஆகிய அந் தக்கரண பஞ்சகத்தையும், நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதையென்னும் பஞ்சகலைகளையும், கன்மசாதாக்கியம், கர்த் துருசாதாக்கியம், மூர்த்தி சாதாக்கியம், அமூர்த்தி சாதாக்கியம், சிவசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்ச சாதாக்கியங்களையும், பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தியாகிய பஞ்சசத்தி களையும் ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோ ஜாதம் என்னும் பஞ்சப் பிரம்மங்களையும், பிரம்மா, விஷ்ணு உருத் திரன், மகேசுவரன், ஸதாசிவன் என்னும் பஞ்சகர்த்தாக்களையும், சிருஷ்டி, ஸ்திதி ஸம்ஹாரம், திரோபம், அநுக்கிரகம் என்னும் பஞ்

சகிருத்தியங்களையும், அகாரம், உகாரம், மகாரம், விந்து, நாதம், என்னும் பஞ்சவர்ணங்களையும், தமக்குள் அந்தர்ப் பூதமாக்கிக் கொண்டு, சப்த நிஷ்டமாகிய பிரபஞ்சங்களுக் கெல்லாம் ஆதாரமாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

குறிப்பு:—இதன் ரகசியம் குருமுகமாய் அறிந்தாலொழியப் பயன் படுவதில்லை யென்றறியவும்.

பஞ்சாக்ஷரத்தின் வகைகள்.

ஆன்மாக்களின் அதிகாரத்திற்குத் தக்கவாறும், அவரவர்கள் உத்தேசிக்கும் பயனுக்குத் தக்கவாறும் இப்பஞ்சாக்ஷரமே பலவகையாகக் குரவர்களால் உபதேசிக்கப்படும். இப்பஞ்சாக்ஷரத்தோடு பிரணவத்தைச் சேர்க்கின் "ஷடக்ஷர" மெனப்படும், இது (ஷடக்ஷரம்) சூதசங்கிதை முதலிய பிரமாண நூல்களில் மிகப் பிரசித்தமாம்.

"பிரணவ மெழுவா யதன்பினர் நகாரம்
பேசிடு மதன்பினர் மகாரம்
வரமுறு மதன்பின் சிகாரமற் றதன்பின்
வயங்கிடு வகர வாகார

முரவுறு மதன்பின் யகாரஞ் சாபால
வுபநிடதஞ் சொலு மிவ்வா
றரவணி சடையாற் கன்பர்காண் முறையி
னறிகவிச் சடக்கர மனுவை."

என்று சூதசங்கிதை கூறுவதீங் குணர்தற் பாலதாம்.

பஞ்சாக்கரம் ;—ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம், மகாகாரணம், மகாமனு வென ஐவகைப்படும். அவையாவன :—

1. ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரம்:— "நமசிவாய"
2. ஸூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரம்:— "சிவாயநம"
3. காரண பஞ்சாக்ஷரம்:— "சிவயசிவ"
4. மஹாகாரண பஞ்சாக்ஷரம்:— "சிவ"
5. மஹா மனு:— "சி"

குறிப்பு:—ஸூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரமாகிய "சிவாயநம" வென்பது 'ஒருதலை மாணிக்க,மென்றும், காரண பஞ்சாக்ஷரமாகிய "சிவயசிவ" வென்பது 'இருதலை மாணிக்க'மென்றும்' மஹா மனுவாகிய "சி" யென்பது 'ஒாயோட்டி மந்திர, மென்றும், முத்தி பஞ்சாக்கரமென்றும், பெரியோர் பரிபாஷையாகக் கூறுவர்.

இவற்றில் ஸ்தூல பஞ்சாக்கரமாகிய "ந, ம, சி, வா, ய" வென்பது பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு இம்மை, மறுமைகளைப் பயப்பதாகும். இது,

"நம்முதலா யோதிலரு ணடாது நாடுமருள்
சிம்முதலா யோது நீசென்று."

என்னும் பிரமாணத்தால் நன்கு விளங்குகின்றது. அன்றியும்,

"அண்ணல் முதலா யழகா ரெழுத்தைந்து
மெண்ணி லிராப்பக லற்றின்பத்தே—நண்ணி
யருளா னதுசிவத்தே யாக்கு மணுவை
யிருளா னதுதீர வின்று."

"சிவ," முதலாகி, யழகுபொருந்திய பஞ்சாக்கரமைந்தும், இடைவிடா துச்சரிக்கில், சகல கேவலங்களற்ற பேராநந்தத்தில், ஆன்மாக்களிடத்தில் தோற்றும்படியான ஆணவமானது நீங்க, அருட் சத்தியானது, (ஆத்மாக்களை) பொருத்திவிக்கு மென்று ஆன்றோர் கூறியுள்ளார். ஆதலின் சூக்கும பஞ்சாக்கரமே பிறப்பாகிய பெருநோயை நீக்கவல்ல மந்திர மென்றேற் படுகின்றது. தூல பஞ்சாக்கரத்திற்குப் பந்த பஞ்சாக்ஷரமெனும் பெயர் ஆகமஙகளில் காணப்படுகின்றது.

குறிப்பு:—பஞ்சாக்கரத்தில், சிகாரம், சிவம்; வகாரம் அருள்; யகாரம் ஆன்மா; நகாரம் திரோதம்; மகாரம் மலம் என்று அறிக.

பஞ்சாக்கர அர்த்த விசாரம்.

"சிவாயநம".—(சிவாய - ஸகல, நிஷ்களவடிவமான சச்சிதா னந்த பிரம்மத்தின் பொருட்டு, நம, (சீவனது) வணக்கம்.) "சிவத் தின் பொருட்டு நமஸ்காரம்" என்பது பஞ்சாக்கரத்தின் பொரு ளாம்.

சிவத்திற்கு, ஆன்மா (ஜீவன்) தேகாபேக்ஷையால் தாஸனென வும், சேதனுபேக்ஷையால் அச்சிவத்தைத் தவிர வேறல்ல வென வும் உபநிஷத்துக்களில் பிரதிபாதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

ஆதலின், ஈண்டு (வியாவகாரிக தசையில்) "சிவன்பொருட்டு நமஸ்காரம்" என்பது பொருந்தும். ஆனுல், பாரமார்த்திக தசை யிலோ "நமஸ்கார" மென்பதன்பொருள் சிவ ஜீவ அபேத பாவனை யேயாம். இதற்குப் பிரமாணமாவது.

" தயங்குநம சத்தநமக் காரத்திற் குற்றவா
சகமா மிச் சொற்
பயங்குலவு மருத்தந்தான் வணங்குகிறதென் றுரைக்கப்
படுமற் றிந்த
நயங்குலவு வணக்கம்யா தெனின்மாயை யாற்பேத
நடைய ராகி
யியங்குறுசீ வர்கள்சிவனே டபேதபா வனைசெய்வ
தென்பர் தக்கோர்."

என்பதாம். மேலும்.

"நம:பதம் த்வம்பதார்த்த ஜீவவாசீ
சிவ:பதம் தத்பதார்த்த வாசீ ।
ஆயேதி தாதாத்ம்யம் ப்ரவக்தி
நமஶ்ஶிவாயேதி ஜகாத ஶம்பு: ॥

(இதன் பொருள்)-"நம" வென்னும் பதம் ஜீவான்மாவையும், "சிவ" யென்னும் பதம், பரமான்மாவையும், "ஆய" வென்னும்

பதம் ஐக்கியத்தையும் பொருளாக வுடையனவாம். ஆதலின், "சிவாயநம" வென்பது சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தின் முடிபாகிய "தத்துவமஸி" யென்னும் மஹாவாக்கியத்தைப்போல, ஜீவப் பிரம்மைக்கியங் கூறும் மகாவாக்கியமேயாம்.

இதனை விளக்கமாய் அறிய விரும்புபவர் உபதேச வாயிலாக அறிவதே முறையாம். ஆதலின் ஈண்டு இவ்வளவோடு நிறுத்தப் பட்டது.

பஞ்சாக்ஷர ஜெபவிதி.

ஆசாரியன் மூலமாய் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அவருடைய அநுமதி பெற்று, ஸ்நானஞ் செய்து, விபூதிதரித்து, உருத்திராக்ஷமணிந்து, மலையுச்சி, நதிக்கரை, சமுத்திரக்கரை, சிவாலயம், வனம், பூந்தோட்டம், அல்லது நிர்ப்பயமான சுத்த தேசத்தில் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாய்ச் சுகாஸனத்தில் உட்கார்ந்து முதவில் மூன்று *பிராணாயாமஞ் செய்து இம்மந்திரத்தின் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, சக்தி, பீஜம், இவைகளை மனதில் தியானித்து, அங்கநியாஸ, கரநியாஸஞ் செய்து, குருவை ஸ்மரித்து, நமஸ்காரஞ் செய்து, பின்னர் தனது ஹிருதய கமலத்தின் மத்தியில் சூரிய, சந்திர, அக்கினி மண்டலத்தில் மின்னல் கொடிபோலப் பிரகாச மாயும், அக்கினி ரூபமாயும், மங்களமாயு மிருக்கிற சிவத்தைத் தியானித்துச் சஞ்சலமற்ற மனதுடன் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜெபஞ் செய்யவும்.

பஞ்சாக்ஷர ஜெபத்தின் பயன்.

இங்ஙனம் விசுவாசத்தோடு இடைவிடாமல் தியானித்து வரின், ஸ்ரீநடராஜமூர்த்தியின், மஹாகாய நடன சேவை (தியானம்)

---

* பிராணாயாமமாவது பிராணவாயுவைத் தடுத்தல்; இது இரேசக, பூரக, கும்பகமென மூவ்வகைப்படும். இரேசக மென்பது மூச்சைவிடுதல்; பூரகம், வாயுவை யுட்கொள்ளுதல்; கும்பகம் வாயுவை நிறுத்தல்.

சித்திப்பதன் மூலமாய்ச் சிதாகாய நடன சேவையாகிய சிவயோக நிஷ்டை (ஸமாதி) சித்திக்கின்ற தென்பது சுருதிப் பிரசித்தமாம். அன்றியும்,

"அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ணு லருமறையு
மஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணம்மனைத்து—மஞ்செழுத்தே
யாநந்த தாண்டவமும் யாவைக்கு மப்பாலா
மோனந்த மாமுத்தி யும்.

உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன் மிகுபஞ்சாக்
கரத்தால் வரைமகடான் பாதி—பரையிடமாய்க்
காணும்படியே கருணை யுருக் கொண்டாடல்
பேணுமவர்க் குண்டோ பிறப்பு."

என்று மனவாசகங் கடந்தார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய உண்மை விளக்கங் கூறுவது நன்குணர்தற்பாலதாம்.

இங்ஙனம் விபூதி, உருத்திராக்ஷம், பஞ்சாக்ஷரம் முதலிய சிவசின்னங்களின் ஸ்வரூபம், பாகுபாடுகள், தாரணைவிதி, ஜபவிதி, தத்துவம் முதலியன சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டன. இவற்றை நுண்ணுணர்வால் நன்காராய்ந்து விபூதி, உருத்திராக்ஷ, பஞ்சாக்ஷரங்கள் ஸ்ரீநடராஜமூர்த்தியேயா மென்று சந்தேக விபரீதமறத் தெளிந்து சிதாகாய நடனமாஞ் சமாதியைப் பெற்று, இன்புருவானவரே இனிப் பிறவா நிலையை யடைவரென்க.

"மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத்
தானந்த மானிடத்தே தங்கியிடு—மாநந்த
மொண்டருந்தி நின்றாடல் காணுமருண் மூர்த்தியதாய்க்
கொண்டதிரு வம்பலத்தான் கூத்து."

"யகார மிலிங்கமா நாளம் வகாரஞ்
சிகார மேற்பீடந் தெரிக்கின்—மகாரந்தான்
கண்டமே யாகுங் கவினாடிப் பீடம்
பண்டிகழு நஃகரமே பார்."

" நானேயோ தவஞ் செய்தேன்
சிவாயநம வெனப் பெற்றேன் "

" தெள்ளமு தூறச் சிவாய நமவென்று
வுள்ளமு தூற வொருக்கா லுரைத்திடும்"

" சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே."

" நாயோட்டு மந்திரம் நான்மறை வேதம்
நாயோட்டு மந்திரம் நாதனி ருப்பிடம்
நாயோட்டு மந்திரம் நாதாந்த சோதி
நாயோட்டு மந்திரம் நாமறியோமே."

" நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே."

' கருப்பயோனியிற் சுழிப்படு பவக்கடல் கடப்பப்
பொருப்பினெம் பிரானுயிர்க்கெலாம் புணையெனப் புகன்ற
விருப்பஞான வஞ்செழுத்தினை யுளத்திடை வித்திற்
றருப்பைசுட்டிடும் வேள்வியேன் றூனமேன் றவமேன்."

என்னும், பஞ்சாக்ஷர மகிமையைப்பற்றிய ஆன்றோர்வாக்கியங்கள் கண்டு நன்குணர்தற் பாலனவாம்.

ஸ்ரீ நடராஜ தத்துவம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி அபிஷேக
பூஜா - உற்சவ விதி.

𑌨𑌟𑌰𑌾𑌜 𑌅𑌭𑌿𑌷𑌕 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂

[illegible]
[illegible]
[illegible] ‖ 1.

மார்கழித் திருவாதிரையில் நடராஜமூர்த்தி
அபிஷேக பூஜா உற்சவ விதி.

1.	பாத்தியத் திரவியம்	விளாமிச்சம் வேர்.
2.	ஆசமனத் திரவியம்	துளசி
3.	அர்க்யத் திரவியம்	அக்ஷதை
4.	அபிஷேகத் திரவியம்	சூர்யகாந்தம், சந்திரகாந்தம், ஊசிகாந்தம்
5.	வஸ்திரம்	வெண்பட்டு
6.	சந்தனத் திரவியம்	விளாமிச்சம்வேர்; குங்குமப்பூ; பச்சைக் கர்ப்பூரம்
7.	ஆபரணம்	தங்கமணிகள்
8.	புஷ்பம்	வெள்ளறுகு, வெண்தாமரை, தும்பை நந்தியாவர்த்தம், கொக்குமந்தாரை
9.	தூபத்திரவியம்	அகில், கர்ப்பூரம்
10.	தீபசங்கியை	80
11.	மந்த்ரான்னம்	வெண்பொங்கல்
12.	கறியமுது	மாவடு, கொம்புப்பாகல்
13.	பானீயம்	குங்குமப்பூ, ஏலக்காய், நீலோற்பலம்

14. முகவாசம் — கிராம்பு
15. ராகம் — காந்தாரம்
16. வாத்தியம் — பேரி
17. தாளம் — மட்டியம்
18. ந்ருத்தம் — வைஷ்ணவம்
19. தேவதா மந்த்ரம் — த்ரியம்பகம்
20. பத்ரம் — வெள்ளறுகு
21. மண்டலம் — 45 பத்ரங்கள்
22. பஞ்சவில்வம் — கிளுவை, நொச்சி, விளா, வில்வம் கோங்கு
23. ஓமகுண்டம் — பஞ்சகோணம்
24. இத்மம் — இலுப்பை
25. சமித்து — வில்வம்
26. ஆகுதி — 16
27. மூக்காலி — அரசு
28. ப்ரதானத் திரவியம் — நெய்
29. பாக்கு — 16
30. வெற்றிலை — 48
31. நிவேதனம் — வெற்றன்னம்
32. ஆராதனம் — சோடசோபசாரம்
33. வேதபாராயணம்
34. தேவாரபாராயணம்
35. ஸர்வ வாத்யம்
36. தரிசனம், உற்சவம்
37. தானம்—ஸ்வர்ணம்.
38. பலன்—சந்தானம், பூரண ஆயுள்.

நடராஜ அபிஷேக காலு

ஶ்லோகம்

காம்ஹஸாக்ரு வதாஃபுஸ்ரம் நடேஸஹாந
ஶாவரேத் ஶிவாயா அபிஷேகம்ஞே அஸ்புயேத்
ஸாய ரக்ஷகே ॥ 2.

மாசி சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசியில் நடராஜ மூர்த்தி அபிஷேக பூஜா விதி.

1.	பாத்யத்திரவியம்	வெள்ளறுகு
2.	ஆசமனத்திரவியம்	மல்லிகைப் புஷ்பம்
3.	ஆர்க்கியத் திரவியம்	வெண் கடுகு
4.	அபிஷேகத் திரவியம்	நாவற்பட்டை பாதிரிப்பட்டை கல்லாம்பட்டை பிலாப்பட்டை அத்திப்பட்டை அரசன்பட்டை இலுப்பைப் பட்டை
5.	வஸ்திரம்	மஞ்சள் பட்டு
6.	சந்தனத் திரவியம்	கோஷ்டம்
7.	ஆபரணம்	வைரமணி
8.	புஷ்பம்	மல்லிகை முல்லை இருவாக்ஷி மருதாணி நுணா
9.	தூபத்ரவியம்	பச்சைக் காப்பூரம் சாம்பிராணி
10.	தீபசங்கியை	108
11.	மந்த்ரான்னம்	பாயசம்
12.	கறியமுது	மாங்காய்
13.	பாநீயம்	தவனம், மறு, குங்குமப்பூ, ஏலக்காய், பாநீயம் வாசனை கட்டவும்
14.	முகவாசம்	ஜாபத்ரி
15.	ராகம்	தக்கராகம்
16.	வாத்தியம்	மல்லரி
17.	தாளம்	ரூபகம்
18.	நிர்த்தம	ப்ரத்தியாலீடம்
19.	தேவதாமந்தரம்	விஸ்வரூபம்
20.	பத்ரம்	வெண் துளசி
21.	மண்டலம்	சதுர் ஸுப்த்ராம்
22.	வில்வம்	அறுகு, நொச்சி, நாயுருவி, சிறுவிளா, வில்வம்
23.	குண்டம்	ஷட்கோணம்
24.	இத்மம்	இலுப்பை
25.	சமித்து	அரசு
26.	ஆகுதி	50
27.	முக்காலி	கல்லாலமரம்

28. பிரதானத் திரவியம் பசுநெய், பச்சைக்கர்ப்பூரம், மஞ்சள்பொடி
29. பாக்கு 12
30. வெற்றிலை 48
31. மகாநிவேதனம் வெற்றன்னம்
32. ஆராதனம் சோடசோபசாரம்
33. வேதபாராயணம்
34. தேவாரபாராயணம்
35. ஸர்வ வாத்யம்
36. தரிசனம்
37. கம்பள தானம்
38. பலன்—ஐஸ்வர்யம்.

நடராஜாபிஷேக காலம்

ஶ்லோகம்

சைத்ரே சாஷாடகே தத்வத் ஜ்யேஷ்டம் ஶ்ரவண
சதுர்த்தே ஶிவாயாபிஷேகம் ஷட்ஸு ஸாய
ரக்ஷகே. 3.

சித்திரைத் திருவோணத்தன்று நடராஜ மூர்த்தி அபிஷேகபூஜா விதி.

1. பாத்தியத் திரவியம் வெண் கடுகு
2. ஆசமனத் திரவியம் வாழைப்பழம்
3. அர்க்யத் திரவியம் பச்சைக் கர்ப்பூரம்
4. திருமஞ்சனத்திரவியம் பாதிரி, பாரிஜாதம், வெண் மிளகு
5. வஸ்திரம் ஊதாபட்டு
6. சந்தனத் திரவியம் பச்சைக் கர்ப்பூரம், குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி
7. ஆபரணம் கோமேதகம்
8. புஷ்பம் ஜாதிப்பூ கடப்பம்பூ மகிழம்பூ
9. தூப த்ரவியம் சாம்பிராணி, மட்டிப்பால், சந்தனம்
10. தீபசங்கியை 200

11.	மந்த்ரான்னம்	தேங்காய்ச் சாதம்
12.	கறியமுது	வழுதுணங்காய், மாங்காய்
13.	பானீயம்	ஓடும்ஜலம் செண்பக மொட்டு, ஏலக்காய் வாசனை கட்டவும்
14.	முகவாசம்	ரோஜா மொட்டு
15.	ராகம்	கொல்லி
16.	வாத்தியம்	படகம்
17.	தாளம்	துருவம்
18.	நிர்த்தம்	லலிதம்
19.	தேவதாமந்த்ரம்	மிருடானி
20.	பத்ரம்	கோங்கு
21.	மண்டலம்	ஸ்ரீநிவாசம்
22.	வில்வம்	துஞு, நொச்சி, கிளுவை, மாங்கொழுந்து, வில்வம்
23.	குண்டம்	சதுர்முகம்
24.	இத்மம்	சந்தனக் கட்டை
25.	சமித்து	கோங்கு
26.	ஆகுதி	32
27.	பிரதானத்ரதிவியம்	கதம்பம் பலவித புஷ்பங்கள்
28.	முக்காலி	ஆலம் விழுது
29.	வெற்றிலை	64
30.	பாக்கு	12
31.	நிவேதனம்	வெற்றன்னம்

32. சோடசோபசாரம்
33. வேதபாராயணம்
34. தேவாரபாராயணம்
35. ஸர்வ வாத்தியம்
36. தரிசனம்
37. தானம்—குடம் (வெல்லம்)
38. பலம்—பக்தி, ஸ்ரீகாம்

𑌨𑌟𑌰𑌾𑌜 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕 𑌕𑌾𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌜
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 ॥ 4.

ஆனியுத்தரத்தன்று ஸ்ரீநடராஜ மூர்த்தி அபிஷேக பூஜா உற்சவவிதி.

1.	பாத்தியத் திரவியம்	பச்சைக் கர்ப்பூரம்
2.	ஆசமனத் திரவியம்	குங்குமப்பூ
3.	அர்க்கிய திரவியம்	எள்ளு
4.	திருமஞ்சனத் திரவியம்	கருவூமத்தம்பூ, புன்னைப்பூ ஒற்றை நந்தியாவர்த்தம்பூ, வெள்ளெருக்கம்பூ ரோஜாப்பூ.
5.	வஸ்திரம்	பச்சைப்பட்டு
6.	சந்தனத் திரவியம்	கோரோஜனம்
7.	ஆபரணம்	புஷ்பராகம்
8.	புஷ்பம்	கடப்பம்பூ, சண்பகம், செந்தாமரை
9.	தூபத்திரவியம்	சந்தனம், பால்சாம்பிராணி
10.	தீபசங்கியை	42
11.	மந்த்ரான்னம்	மிளகு சம்பா
12.	கறியமுது	பலாக்காய்
13.	பாநீயம்	தங்கரேக்கு, சந்தனம், ஏலக்காய், குங்குமப்பூ ரோஜாப்பூ
14.	முகவாசம்	ஜாதிக்காய், பச்சைக் கர்ப்பூரம்
15.	ராகம்	இந்தளம்
16.	வாத்தியம்	முரவம்
17.	தாளம்	உத்காதம்
18.	நிர்த்தம்	ஆநந்த தாண்டவம்

19. தேவதாமந்த்ரம் சூலாயுதம்

20. பத்ரம் மகாவில்வம்

21. மண்டலம் மஞ்சுளம்

22. வில்வம் கிளுவை, வெள்ளறுகு, மாசிபத்ரம், விபூதிப்பச்சை, மகாவில்வம்

23. குண்டம் விர்த்தம் (வட்டம்)

24. இத்மம் நுணா

25. சமித்து மகாவில்வம்

26. ஆகுதி பதினாறு

27. முக்காலி சண்பகம்

28. பிரதானத்திரவியம் பூவன்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம்

29. வெற்றிலை 40

30. பாக்கு 12

31. நிவேதனம் வெற்றன்னம்

32. ஷோடசோபசாரம்

33. வேதபாராயணம்

34. தேவார பாராயணம்

35. ஸர்வ வாத்தியம்

36. தரிசனம், உற்சவம்

37. தானம்—திலம் (எள்ளு)

38. பலம்—காரியசித்தி, மோக்ஷம்

𑌨𑌟𑌰𑌾𑌜 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕 𑌕𑌾𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌦𑍍𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌨𑌟𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁
𑌸𑌾𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑍇 ‖ 5.

ஆவணி சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசியில்
ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தி அபிஷேக பூஜா விதி

1. பாத்தியத் திரவியம்	கஸ்தூரி.
2. ஆசமனத் திரவியம்	கிராம்பு.
3. அர்க்யத் திரவியம்	புஷ்பம் தர்ப்பைநுனி.
4. திருமஞ்சனத்திரவியம்	(செம்பு நீலம் முத்து பவழம் பச்சை)
5. வஸ்திரம்	சாம்பல் நிறப்பட்டு.
6. சந்தனத் திரவியம்	புனுகு
7. ஆபரணம்	கோமேதகமணி.
8. புஷ்பம்	(மல்லிகை, முல்லை, சண்பகம், புன்னை, இருவாக்ஷி.)
9. தூபத்திரவியம்	கோஷ்டம் விளாமிச்சம் வேர்.
10. தீபசங்கியை	22
11. மந்திரான்னம்	கோதுமைப் பாயசம்.
12. கறியமுது	புச்சைச் சுண்டைக்காய்.
13. பாநீயம்	பன்னீர்.
14. முகவாசம்	குங்குமப்பூ.
15. ராகம்	தக்கேசி.
16. வாத்தியம்	டக்கரி.
17. தாளம்	ஜர்ஜரி.
18. நிர்த்தம்	ஸ்வாலீடம்.
19. தேவதா மந்திரம்	அநாதீசம்.
20. பத்ரம்	விஷ்ணுக்ராந்தம்.
21. மண்டலம்	ஸர்வதோ பத்ராம்.
22. வில்வம்	அத்தி, ஆல், நுணா, விளா, நொச்சி.
23. குண்டம்	திக் தளம். (8 இதழ்)
24. இத்துமம்	வாகை
25. சமித்து	நாயுருவி
26. ஆகுதி	108
27. முக்காலி	மாமரம்

28. பிரதானத் திரவியம் நாட்டுச்சர்க்கரை
29. வெற்றிலை 60
30. பாக்கு 12
31. நிவேதனம் வெற்றன்னம்
32. சோடசோபசாரம்
33. வேதபாராயணம்
34. தேவாரபாராயணம்
35. ஸர்வ வாத்தியம்
36. தரிசனம்
37. வஸ்திரதானம்
38. இம்மை மறுமை—பலன்.

நடராஜ அபிஷேக காலம்

ஶ்லோகம்

கன்யார்கே ஶுக்ல பக்ஷே சதுர்தஶ்யாம்
நடேஶ்வரம் ஶிவாயா அபிஷேகம் ஸமாசரேத்
ஸாயாஹ்ந க்ஷணே ‖ 6.

புரட்டாசி சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசியில்

ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தி அபிஷேக பூஜா விதி.

1. பாத்தியத் திரவியம் தக்கோலம்
2. ஆசமனத் திரவியம் நாககேசரம்
3. அர்க்கியத் திரவியம் சந்தனம்
4. திருமஞ்சனத்திரவியம் அஞ்சனக்கல், கோரோசனம்
5. வஸ்திரம் சிகப்புப்பட்டு
6. சந்தனத்திரவியம் சாம்பிராணி தைலம், குங்குமப்பூ
7. ஆபரணம் கெம்புகள்
8. புஷ்பம் (செங்கழுநீர், சிகப்பு மந்தாரை, செந்தாமரை, சிகப்புப் பாதிரி, ரோஜாப்பூ
9. தூபத்திரவியம் சந்தனம், அகில், மட்டிப்பால்
10. தீபசங்கியை 32

11.	மந்திரான்னம்	பயத்தம்பருப்புப் பாயசம்
12.	கறியமுது	நார்த்தங்காய்
13.	பானீயம்	ரோஜா, சண்பகம், வாசனைகட்ட
14.	முகவாசம்	ஜவ்வாது
15.	ராகம்	நட்டபாடை
16.	வாத்தியம்	ரதிகம்
17.	தாளம்	சிம்மநந்தனம்
18.	நிர்த்தம்	புஜங்கம்
19.	தேவதா மந்திரம்	தேவ தேவ
20.	பத்ரம்	சிகப்பு சண்பகம்
21.	மண்டலம்	ருத்திரகாந்தம்
22.	வில்வம்	நாயுருவி,நொச்சி, அறுகு,விளா,வில்வம்
23.	குண்டம்	யோனி
24.	இத்துமம்	சண்பகம்
25.	சமித்து	மகிழம்
26.	ஆகுதி	200
27.	முக்காலி	பாதிரி
28.	பிரதானத்திரவியம்	(கரும்பு, நெல்பொரி, எள்ளுருண்டை, தேங்குழல், பிட்டு, வடை)
29.	வெற்றிலை	108
30.	பாக்கு	32

31. நிவேதனம்—வெற்றன்னம்
32. சோடசோபசாரம்
33. வேதபாராயணம்
34. தேவார பாராயணம்
35. ஸர்வ வாத்தியம்
36. தரிசனம்
37. தானம்—தான்னியம்
38. பலம்—தனப்பிராப்தி.

திருவேட்டீச்சுரத்தில்
இலக்குமி பூசித்துப் பெருவாழ் வடைந்த
வரலாற்றுச் சருக்கம்.

என்று சூதமா முனிவர னிசைப்பமா தவத்தோர்
நன்று நீயினித் திருமகள் பெருமண மெய்த
வொன்று மன்பினு லேத்திய வாறருள் கென்றூர்
மன்று ளாடியை வணங்கியம் முனிவர னுரைப்பான்.

முன்னொரு காலத்தில் தேவர்களும் அசுரர்களுஞ் சேர்ந்து திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தபோது, அதனின்றும் ஆலகால விஷம் கற்பக விருக்ஷம், சிந்தாமணி, ஐராவதம், சந்திரன், இலக்குமி, அகலிகை, அமிர்தம் முதலியன பிறந்தன. இவற்றுள் முக்கியப் பயனுகிய அமுதத்தை முன்னிட்டுத் தேவர்களுக்கும்அசுரர்களுக்குங்கலகமுண்டாயிற்று. அப்போது மகாவிஷ்ணு, முவ்வுலகங்களையும் மயங்கச் செய்யும் பேரெழிலுடைய வொரு மோகினி வுருக்கொண்டு நிற்க, அசுரர்கள், அம்மோகினியின் உருவத்தைக் கண்டு மயங்கிக் கிடந்தனர். அச்சமயத்தில் திருமால் அவ்வமுதத்தைத் தேவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டனர். ஆண்டெழுந் தருளியிருந்த பரமசிவம் திருமால் கொண்ட மோகினி வுருவத்தின் எழிலைக் கண்டு, அவரை யணைக்கத் திருவுளங் கொண்டனர். உடனே மோகினியும், பரமசிவனும் திருப்பாற் கடலுக் கருகே, நாவலந் தீவில், ஓர் பொழிலுக்குள் சென்று, கலந்து அரிகர புத்திரனைப் பெற்றனர்.

இஃதிங்ஙன மிருக்க, மகாவிஷ்ணுவையே மணம்புரிய வேண்டுமென்னு மிச்சை கொண்ட இலக்குமி, ஆண்டுத் திருமாலைக்காணது திகைத்து நிற்க, இதைக் குறிப்பாய் அறிந்த சுரகுருவாகிய பிரகஸ்

பதி, நடந்த வரலாற்றை நன்கு கூறிப் பரமசிவத்தைக் குறித்துத் தவஞ் செய்யுமாறு இலக்குமிக் குரைத்தனர். உடனே இலக்குமியும் தவஞ் செய்தற்குரிய திருத்தலம் யாதென்று அவரை வினவப் பிரகஸ்பதி, "ஓஇலக்குமியே!நான் சொல்வதைச் சாவதானமாய்க்கேள். நீர்வளமு நிலவளமு முடைய பரதகண்டத்தில், தக்ஷிண பாரிசத்தில் 'தொண்டை மண்டல' மென்னும் பெயருள்ள ஓர் நாடுளது. அதில்,

எங்கணுஞ் சிவதல மெங்குந் தீர்த்தங்க
ளெங்கணும் வேள்விக ளெங்கும் பாவலர்
எங்கணுந் தருமமீ வெங்கு மேவலா
லெங்கணு மிதற்கிணை நாடொன் றில்லையே.

இன்னவான பல்பளங்களு மியைந்தவந் நாட்டிற்
பன்னலங்களும் புலமையும் பழிப்பிலா வொழுக்கும்
மன்னுசான் றவர்வாணக ரொன்றுள திதற்குப்
பொன்னிகே ணிகாவதிப் புவியினி வில்லை.

இத்தகையதோர் திருத்தலமானது திருமயிலை, திருவொற்றியூர் என்னுந் திருத்தலங்களுக் கிடையே பிரகாசிக்கின்றது. அது சண்பக விருக்ஷங்க ளடர்ந்த காட்டகத்தே விளங்குவதாகும். முன் கற்பத்தில் சமுத்திராராஜன், வேதங்கள், ஸரஸ்வதி முதலியோர் ஆண்டுத் தவஞ் செய்துப் பெருவாழ் வடைந்தனர்.

அத்திருத் தலத்தின் சீரை யாவரே வுரைக்க வல்லார்
உத்தம குணங்கள் யாவு மோருரு வான மாதே
சித்தர் சாரண ரியக்கர் தேன்பிழி மகத நல்யாழ்
வித்தகர் கருடர் விச்சா தாருமத் தலம் விழைப்பார்.

மேலும், அத் திருத்தலத்தில் பேசப்படும் வார்த்தைகளெல்லாம் வேத மந்திரங்களே யாகும். எண்ணும் எண்ணங்கள் யாவும் சிறந்த நிஷ்டையேயாம். அத்திருத்தலத்திற் செய்த அணுவாகிய புண்ணியமும் மகத்தாய் விளங்கும்.

இன்னுங் கேள்.

பல்வகைத் தவமங்காற்றின் பயனுட னளிக்கு மாங்கே
பல்வகைத் தானபூசை பவநிலை சென்று தேய்க்கும்
பல்வகைத்தான மெல்லாம் பயந்து விண்வாழ் வளிக்கும்
பல்வகை வினைமுன் செய்த பவங்களு நீங்குமன்றே.

இத்தகைய மகிமைவாய்ந்த அத்தலத்திற்குச் சண்பகவனம் வித்தியா நகரம் என்னு மிரண்டு திருநாமங்களுண்டு. அத்தலத்திற்குச் சென்று, ஆங்குள்ள தீர்த்தத்தில் படிந்து, சண்பகவிருக்ஷ மூலத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சுயம்புலிங்கத்தை விதிப்படி பூசித்துத் தவ மியற்றுவாயாக. உடனே கைலாஸபதி உனக்கருள் புரிவர்'' என்று திருவாய்மலர்ந் தருளினர்.

இதைக் கேட்ட திருமகள், உடனே சுரகுருவினிடத்தில் விடைபெற்றுச் சண்பகவனஞ் சென்று, ஆங்குள்ள திவ்விய அலங்கார வைபவங்களைக் கண்டு பரமாநந்த மடைந்து, தாமரை, அல்லி, குமுதம் முதலிய பல புஷ்பங்கள் நிறைந்து அன்னப்பக்ஷிகள் அங்கும் இங்கும் உலாவுஞ் சிறப்பினைப் பெற்ற ஓர் தீர்த்தத்தை யடைந்து அதில் நீராடித் திருக்கோயிலை யடைந்து சிவபெருமானுக்குப் பூசைகளை விதிப்படிச் செய்து முடித்து, எதிர் நின்று பலவாறு தோத்திரஞ் செய்து, அச்சண்பகவனத்திலேயே ஒரு ஆச்சிரமம் வகுத்துக்கொண்டு ஆண்டுத் தவ மியற்றினள்.

இங்ஙனம், திருமகள் ஓராண்டு தவஞ்செய்ய, அத்தவத்திற் கிரங்கி, கருணைக்கடலாங் கங்காதரன் விரைந்து வெள்விடைமேற் பிரசன்னமாயினர்.

எந்தை யாம் பரமசிவம் எதிர் தோன்றலும், திருமகள், உடல் பூரித்து விழிப்புனல் சொரியப்பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து மெய்ம்மறந்து நின்றனள்.

உடனே உமாபதியாகிய பரமேஸ்வரன், பெருங் கருணையினால் கிருபா நோக்கம் புரிந்து ஓ இலக்குமியே! நீ இயற்றிய பெருந்

தவத்தால் யாம் மிக மகிழ்ந்தோம். விரும்பிய வரத்தினைக் கேட்பா யாக வென்று பணித்தனர்.

பரமசிவம் பணித்தருளியதைக் கேட்ட இலக்குமி உடனே ஹே தேவ தேவனே! மனமறிமாத நினைப்பு முண்டோ? ஆயி னும் கட்டளைப்படி வேண்டுகின்றேன். அடியேன் திருமாலை மணம் புரியும்படி யருள்புரிய வேண்டும். அன்றியும் இனி இத் திருத்தலமானது அடியேன் பூசித்துத் திருவருள் பெற்ற காரணத் தால் "திருவேட்ட புரம்" என்று வழங்குக. தீர்த்தம் "இலக்குமி தீர்த்த மென்னும்" பெயர் பெறுக. சுக்கிரவாரந்தோறும் உம்மை யன்புடன் பணிபவர்க்கு எல்லா நலங்களு முண்டாகுக. என்று இவ்வாறு வெவ்வேறு வரங்களை விரும்பி யாசித்துத் துதித்து நின் றனள்.

இலக்குமி கேட்ட வரங்களைத் திருச்செவி மடுத்துப் பகவான் மகேச்வரன் மனமகிழ்ந்து ஹே! லக்ஷ்மீ!! நீ விரும்பிக்கேட்ட வரங் களை அங்ஙனமே தந்தோம். நீ மணக்க விரும்பிய திருமால் எனது சக்தியேயாம்.நீ அவனை மணப்பாயாக.என்றருளி ஆநந்த மிகுதியால் நிர்த்தஞ்செய்தனர்.இந்நாளே ஆனிஉத்திரமாம்.அப்பொழுது ஸகல தேவர்களும் மலர்மாரி சொரிந்தனர். ஆகாயத்தில் தேவ துந்துபி முழங்கிற்று. உடனே திருமாலும் அங்குத் தோன்றி. முன்னர் தாருகாவனத்தில் கண்ட ஆநந்ததாண்டவத்தை மறுபடியுந் தரி சிக்க நேர்ந்ததே யென்னும் பெருமகிழ்ச்சியுடன் ஆநந்த தாண்ட வத்தைத் தரிசித்துத் தேவேந்திரன் முதலிய ஸகல தேவர்களும் புடைசூழத்தான் இலக்குமியைத் திருமணம் புரிந்தனர்.

குறிப்பு:—இங்ஙனந் திருவேட்டீச்சுரப் புராணங் கூறுகின்ற தை யறிக.

1. சுவாமி திருநாமம்—திருவேட்டநாதர், வித்தியேச்சுரர்.
2. அம்மன் திருநாமம்—சண்பகவல்லி.
3. விநாயகர் திருநாமம்—வல்லபைக்கணேசர்.
4. சுப்பிரமணியர் திருநாமம்—ஞானவேலர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேட்டீச்சுரச் சிற்றம்பலவன்
இரட்டைமணிமாலை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

தேவார் திருவேட்டிச் சிற்றம் பலத்தன்மேன்
மாவா ரிரட்டைமணி மாலைசொலத்— தூவார்
கரியா னனத்தான் கறைமிடற்றன் கந்தன்
கரியா னனத்தான்ருள் காப்பு.

நூல்.

நேரிசை வெண்பா.

சிவமார் திருவேட்டிச் சிற்சபேசன் ருளைத்
தவமார் மனத்துத் தரித்தோர்—சவமார்
சுகமனைத்தும் பெற்றுச் சுவர்க்கமதுந் துய்த்துச்
சுகமதுவே யாவர் துறந்து. (1)

கட்டளைக் கலித்துறை.

துறந்த குறுமுனி யாதி தவத்தினர் தூயகுணஞ்
செறிந்த பதஞ்சலி நற்புலி யாதிய சித்தர்களுஞ்
சிறந்த வொருநிலை யாகிய வீட்டினிற் சேர்துறையை
பறிந்திடு முத்தரு மேத்துஞ் சபேச னலர்ப்பதமே. (2)

நேரிசை வெண்பா.

பதநல்குஞ் சத்திற் பழக்குந் துயரை
யிதஞ்செய்யு ஞான வெழில்சீ—ருதவு
மலர்த்தடங்கள் சூழும் வளமாருஞ் சந்தவனத்
தலத்தமருங் கூத்தன் சரண். (3)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சரணஞ் சிவசர ணென்றே தொழுதுநின் ருளிணையுட்
கரணம் புகுத்தி நிறுத்திய வந்தணக் கான்முளையின்
மரணந் தவிர்த்தருள் வான்மதி சூடிய வாளரவா
பரணந் தரித்துத் திருவேட்டி வாழும் பரஞ்சுடரே. (4)

நேரிசை வெண்பா.

சுடர்நீர் நிலமாகித் தூவெளியாய்க் காலாய்க்
கடன்மா மதியாய்க் கதிராய்ப்—படர்பாநின்
கஞ்சத்தாள் சேர்ந்தேன் கடிதீவாய் மும்மலஞ்சேர்
நெஞ்சத் தடங்கா நிலை. (5)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நெஞ்சத் தடங்கா நிலைபே றருள்செய் நெறியுடையாய்
கஞ்சத் தயனரி காண்பரி தாகிய கண்ணுதலே
வஞ்சத் தசமுகன் வீறழித் தாண்டருள் வானவவெள்
ளஞ்சத் தடஞ்சேர் திருவேட்டி வாழ்கின்ற வாரமுதே. (6)

நேரிசை வெண்பா.

அமுதத் துடனெழுந்த வாலம் பருகி
யமுதர்க் கருள்புரிந்த வண்ணல்—குமுத
மலர்த்தடங்கள் சூழும் வளர்வேட்டித் தேவே
அலர்த்தாளை நல்கா யமர்ந்து. (7)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அமர்ந்த மனத்துத் தவத்தினர் துன்ப மழிக்குநற்சீ
ரமர்ந்த வெழுத்துன் னடியார்க் கருட்டிரு வேட்டிநக
ரமர்ந்த வரசிவ சங்கர நின்சீ ரடிமலர்க்கீ
ழமர்ந்து கிடக்கும் வரமரு ளென்ற னகமறவே. (8)

நேரிசை வெண்பா.

அறமே வடிவா யமர்ந்த பொருளே
பிறைசேர் சடையுடைய பித்தா—பிறவா
நிலையதனைத் தந்தருளாய் நெஞ்சகத்தி லுற்ற
மலவதனை நீக்கி மகிழ்ந்து. (9)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நீக்குதி நெஞ்சி னிறைந்த வவித்தையை நின்னடிக்கா
ளாக்குதி யென்னைத் திருவேட்டி யந்தலத் தார்சிவமே
தேக்குதி மெய்யுணர் வையந்திரிபறச் செம்பொருளிற்
சேர்க்குதி சச்சிதா நந்தஞ் சிறக்கத் திளைத்திடவே. (10)

நேரிசை வெண்பா.

திளைத்தேன் பவக்கடற் சிந்தைமிக நொந்து
களைத்தேன் விரியுமனக் கட்டான்—முளைத்த
திரிபுரத்தைச் சுட்ட திருவேட்டித் தேவே
பரிபுரணம் நாஞகப் பார். (11)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நானற்ற நீயே யதுவென் றுரைத்தொரு நால்வருக்கு
வானுற்ற தேவருந் தேடற் கரியதோர் வாழ்வளித்தாய்
தேனுற்ற சோலைத் திருவேட்டி யூருறை செஞ்சடையாய்
ஊனுற்ற வாழ்க்கை யொழித்தெனக் குன்னருளூட்டுவையே

நேரிசை வெண்பா.

அருளார் மழைத்தடங்கண் ணம்பிகைசேர் பாகா
தெருளார் மனத்துறையுஞ் சித்துப்—பொருளே
யறிவே பொருளென் றறியுஞ் சிறந்த
வறிவை யெனக்கின் றருள். (13)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அருளே திருவுரு வாயொளி ரீச னரன்சடையோ
னிருள்சேர் மிடற்றன் மதிநதி சூடிய வெம்மிறைவன்
தெருள்சேர் மனத்த ருறைதிரு வேட்டிச் சிவன்பதமே
மருள்சேர் மனப்பிணி யோட்டும் வலிய மருந்துநெஞ்சே.

நேரிசை வெண்பா.

நெஞ்சக் கருங்கல் நெகிழவிழி நீர்சொரிய
வஞ்சக் கரத்தை யருள்செய்வாய்—கஞ்சத்
துறைமா மகளேத்து மொன்றே விடங்கொ
ளிறையவனே யாண்டருளா யின்று. (15)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆண்டவ னேசச்சி தாநந்த னேயள வாதியற்று
நீண்டவ னேநிரு பாதிக நித்திய நின்மலனே
மாண்டவ ரார்திரு வேட்டியி னுயக மாமறை மேற்
றுண்டவஞ் செய்யுஞ் சரணா விந்தந் தருகவெற்கே. (16)

நேரிசை வெண்பா.

எனக்கேதம் வாராம லெந்நாளுங் காத்து
மனக்கோதை மாற்று மருந்தாந்—தனக்குவமை
யில்லாத் திருவேட்டி யீசன் மறைமுடியின்
சொல்லாரும் பாதத் துணை. (17)

கட்டளைக் கலித்துறை.

துணையா வதுமென் னருநிதி யாவதுந் தொல்லைவினைப்
பிணையா னதையொழித் தின்பருள் செய்வதும்பெய்வளையார்
கணையாம் விழிக்குக் கலங்காமற் செய்வதுங் காசிநகர்க்
இணையா ரெழிற்றிரு வேட்டியி னீசநின் னின்னருளே. (18)

நேரிசை வெண்பா.

அருளே தனிச்சுடரே யானந்த மோனப்
பொருளே யகங்கரந்தான் போமோ—மருளேது
மில்லா மலரா ளிறைஞ்சு மறைமுடிவே
சொல்லாய் வருமோ சுகம். (19)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சுகவடி வேசிற் சுகாலய னேயென் றுகளறுத்த
குகவடி வேலைக் குருவெனக் கொண்டு குளிர்மலரோ
னகமதை நீக்கித் திருவேட்டி யின்க ணமர் சிவவென்
னகமுக நின்றறி வாநந்தமூட்டி யருள் சிவமே. (20)

திருவேட்டீச்சுரச் சிற்றம்பலவன்
இரட்டைமணிமாலை

முற்றிற்று.

வாழ்த்து.

“உலகமும் பல்லுயிரு மொன்றி நிறைந்தோங்கி
யிலகு சிவன் றாள்வாழ் கவே.”

76995

23-6-23) 6

உ

இந்நூலாசிரியர்

பிரம்மஸ்ரீ ந. சுப்பிரமணிய அய்யரவர்களால்

இயற்றப்பட்ட நூல்கள்.

---

(1) மத்தியம - வ்யாயோகம்

அல்லது

ஹிடிம்பியின் தந்திரம்.

(ஓர் நாடகம்) வடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பு.

(விலை அணு ஆறு.)

(2) மநீஷா பஞ்சகம்

ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய (வேதாந்த சாஸ்திரம்) வடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பு

மூலச் செய்யுளும் விருத்தியுரையும்,

(விலை அணு ஐந்து.)

அச்சிலுள்ளன

(3) ஞானப்பிரகாசம் (ஓர் நாடகம்.)

நாடக லக்ஷணங்கள் யாவும் அமையப்பெற்ற ஓர் செந்தமிழ் நாடகம். இது இல்லற தருமத்தை சாஸ்திரப் பிரமாணயுக்திகளால் மேன்மைப் படுத்துவது. வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் உட்கருத்துகள் பதிக்கப்பெற்றது. கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளிவரும்.

(விலை ரூபாய் ஒன்று.)

(4) ஸ்ரீராம விக்ரமம்

அல்லது

பரசுராம—பராபவம்.

ஓர் சுதந்தர நாடகம் - இதில் பல வடமொழி நாடகங்களி லிருந்து இக்கதைக்கு வேண்டிய பல அம்சங்கள் திரட்டி எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. இதுவும் கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளிவரும்.

(விலை அணு நான்கு.)

PRINTED AT THE NOBLE PRESS. MADRAS, S. E.